

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	Nařízení Komise (ES) č. 1021/2006 ze dne 5. července 2006 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny	1
	★ Nařízení Komise (ES) č. 1022/2006 ze dne 5. července 2006, kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 1071/2005, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2826/2000 o informačních a propagačních opatřeních pro zemědělské produkty na vnitřním trhu	3
	★ Nařízení Komise (ES) č. 1023/2006 ze dne 5. července 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 958/2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí Rady 2003/286/ES, pokud jde o koncese v podobě celních kvót Společenství pro některé produkty z obilovin pocházející z Bulharské republiky, a kterým se mění nařízení (ES) č. 2809/2000	5
	★ Nařízení Komise (ES) č. 1024/2006 ze dne 5. července 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 573/2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí Rady 2003/18/ES, pokud jde o koncese v podobě celních kvót Společenství pro některé produkty z obilovin pocházející z Rumunska, a kterým se mění nařízení (ES) č. 2809/2000	7
	Nařízení Komise (ES) č. 1025/2006 ze dne 5. července 2006, kterým se stanoví konečná sazba náhrad a procentní podíl pro vývozní licence v režimu B vydávané pro ovoce a zeleninu (rajčata, pomeranče, citrony a jablka)	9
	Nařízení Komise (ES) č. 1026/2006 ze dne 5. července 2006, kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný v rámci celní kvóty Společenství otevřené nařízením (ES) č. 969/2006 pro dovoz kukuřice pocházející ze třetích zemí	11
	★ Nařízení Evropské Centrální banky (ES) č. 1027/2006 ze dne 14. června 2006 o statistické zpravodajské povinnosti bank poštovních úřadů, které přijímají vklady od institucí jiných než měnové finanční instituce, jež jsou rezidenty eurozóny (ECB/2006/8)	12

Rada

2006/466/ES:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 5. května 2006 o podpisu a prozatímním uplatňování Dohody mezi Evropským společenstvím a Novým Zélandem o některých aspektech leteckých služeb** 25

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Novým Zélandem o některých aspektech leteckých služeb 26

Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii

2006/467/SZBP:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 21. listopadu 2005 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací** 34

Dohoda mezi Islandskou republikou a Evropskou unií o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací 35

- ★ **Společná akce Rady 2006/468/SZBP ze dne 5. července 2006 o obnovení a revizi mandátu zvláštního zástupce Evropské unie pro Súdán** 38

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1021/2006**ze dne 5. července 2006****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 6. července 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. července 2006.

Za Komisi

J. L. DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 386/2005 (Úř. věst. L 62, 9.3.2005, s. 3).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 5. července 2006 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	052	67,5
	204	28,7
	999	48,1
0707 00 05	052	81,0
	999	81,0
0709 90 70	052	91,1
	999	91,1
0805 50 10	388	56,4
	528	55,5
	999	56,0
0808 10 80	388	84,2
	400	113,4
	404	102,8
	508	86,5
	512	76,0
	524	54,3
	528	78,9
	720	115,7
	800	145,8
	804	97,3
	999	95,5
0808 20 50	388	112,2
	512	95,3
	528	84,9
	720	39,0
	999	82,9
0809 10 00	052	190,0
	999	190,0
0809 20 95	052	314,6
	068	107,3
	608	218,2
	999	213,4
0809 40 05	624	146,3
	999	146,3

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 750/2005 (Úř. věst. L 126, 19.5.2005, s. 12). Kód „999“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1022/2006**ze dne 5. července 2006,****kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 1071/2005, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2826/2000 o informačních a propagačních opatřeních pro zemědělské produkty na vnitřním trhu**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2826/2000 ze dne 19. prosince 2000 o informačních a propagačních opatřeních pro zemědělské produkty na vnitřním trhu⁽¹⁾, a zejména na článek 4, čl. 5 odst. 1 a článek 12 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 3 nařízení (ES) č. 2826/2000 stanoví kritéria, která se mají použít pro určení témat a produktů, u kterých by se mohly provádět informační a/nebo propagační opatření na vnitřním trhu. Témata a produkty jsou uvedené na seznamu přílohy I nařízení Komise (ES) č. 1071/2005⁽²⁾.
- (2) Podle článku 5 nařízení (ES) č. 2826/2000 je třeba pro každé vybrané odvětví nebo produkt určit hlavní směry, které stanoví obecné zásady pro kampaně, které se mají v těchto odvětvích uskutečnit. Hlavní směry pro vybraná odvětví a produkty jsou uvedeny v příloze II nařízení (ES) č. 1071/2005.
- (3) Nedávná krize influenzy ptáků ohrozila odvětví drůbežího masa tím, že vyvolala značné snížení spotřeby v důsledku ztráty důvěry spotřebitelů. Proto je třeba stanovit možnost provádět informační a/nebo propagační opatření v tomto odvětví, zejména poskytováním odpovídajících informací, aby spotřebitelé znovu nabyli trvalé důvěry.

(4) Je proto třeba zařadit drůbeží maso na seznam produktů určených k propagaci a určit hlavní směry, které by stanovily obecné zásady pro budoucí kampaně v tomto odvětví.

(5) Nařízení (ES) č. 1071/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem společného řídicího výboru pro propagaci zemědělských produktů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1071/2005 se mění takto:

1. V příloze I se doplňuje nová odrážka, která zní:

„— drůbeží maso“.

2. V příloze II se doplňuje znění této přílohy.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. července 2006.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 328, 23.12.2000, s. 2. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2060/2004 (Úř. věst. L 357, 2.12.2004, s. 3).

⁽²⁾ Úř. věst. L 179, 11.7.2005, s. 1.

PŘÍLOHA

Do přílohy II nařízení (ES) č. 1071/2005 se vkládají tyto hlavní směry, které se týkají drůbežího masa:

„DRŮBEŽÍ MASO

1. Celkový rozbor situace

Ztráta důvěry spotřebitelů v drůbeží maso, která je spojena s medializací influenzy ptáků, vyvolala značné snížení spotřeby. Proto je třeba posílit důvěru spotřebitelů v drůbeží maso původem ze Společenství.

Za tímto účelem je třeba poskytnout objektivní informace o systémech produkce Společenství (obchodní normy) a o kontrolách, které se požadují nad rámec obecných právních předpisů o kontrolách a bezpečnosti potravin.

2. Cíle

- Informační a propagační kampaně se omezují na produkty původem z EU.
- Jejich cílem je:
 - zajistit objektivní a úplné informace o právních předpisech v oblasti systémů produkce ve Společenství a na vnitrostátní úrovni pro zajištění bezpečnosti výrobků z drůbežího masa; a zejména podat spotřebiteli úplnou a přesnou informaci o obchodních normách,
 - informovat spotřebitele o rozmanitosti a organoleptických a nutričních vlastnostech drůbežího masa,
 - upozornit spotřebitele na sledovatelnost.

3. Cílové skupiny

- Spotřebitelé a sdružení spotřebitelů
- Osoba odpovědná za nákupy v domácnostech
- Instituce (restaurace, nemocnice, školy atd.)
- Distributoři a sdružení distributorů
- Novináři a osoby, které významně ovlivňují veřejné mínění

4. Hlavní poselství

- Drůbeží maso, které je uváděno na trh na území EU, je upraveno v právních předpisech Společenství, které se vztahují na celý řetězec produkce, porážky a spotřeby.
- Existují účinná bezpečnostní opatření, včetně kontrol.
- Obecné hygienické rady týkající se zacházení s potravinami živočišného původu.

5. Hlavní nástroje

- Internet
- Kontakty s médii a propagace (vědecký a odborný tisk, tisk pro ženy, časopisy a kulinářské časopisy)
- Kontakty se sdruženími spotřebitelů
- Audiovizuální prostředky
- Tištěná dokumentace (prospekty, brožurky atd.)
- Informace v místech prodeje

6. Délka a rozsah programů

Programy musí být celostátního rozsahu, nebo se týkat několika členských států.

Dvanáct až dvacet čtyři měsíců, s předností pro víceleté programy, které stanoví cíle pro každou etapu.“

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1023/2006

ze dne 5. července 2006,

kterým se mění nařízení (ES) č. 958/2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí Rady 2003/286/ES, pokud jde o koncese v podobě celních kvót Společenství pro některé produkty z obilovin pocházející z Bulharské republiky, a kterým se mění nařízení (ES) č. 2809/2000

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

Článek 1

Nařízení (ES) č. 958/2003 se mění takto:

s ohledem na rozhodnutí Rady 2003/286/ES ze dne 8. dubna 2003 o uzavření protokolu, kterým se upravují obchodní aspekty Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Bulharskou republikou na straně druhé za účelem zohlednění výsledků jednání mezi dotčenými stranami o nových vzájemných zemědělských koncesích⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 2 uvedeného rozhodnutí,

1. Vkládá se nový článek 1a, který zní:

vzhledem k těmto důvodům:

„Článek 1a

Hospodářský subjekt může podat pouze jednu žádost o dovozní licenci na pořadové číslo a příslušné týdenní období podle čl. 2 odst. 1. Pokud hospodářský subjekt podá více než jednu žádost, všechny jeho žádosti jsou zamítnuty a jistoty složené při podání žádostí propadají ve prospěch příslušného členského státu.“

(1) V souladu s rozhodnutím 2003/286/ES se Společenství zavázalo, že pro každý hospodářský rok stanoví dovozní celní kvóty s nulovou celní sazbou pro pšenici a sourež, pšeničný lepek a kukuřici pocházející z Bulharské republiky.

2. Článek 2 se mění takto:

(2) S ohledem na zkušenosti získané při používání nařízení Komise (ES) č. 958/2003⁽²⁾ je třeba objasnit a zjednodušit některá ustanovení uvedeného nařízení.

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Žádosti o dovozní licence se podávají u příslušných orgánů členských států druhé pondělí každého měsíce nejpozději do 13:00 hodin bruselského času.

(3) Ve snaze ověřit skutečná množství, o než žádá jeden hospodářský subjekt, je třeba stanovit pro hospodářský subjekt povinnost podat pouze jednu žádost o dovozní licenci na pořadové číslo a příslušné týdenní období, jakož i určit sankci pro případ nesplnění této povinnosti.

Žadatel podá svou žádost o licenci u příslušného orgánu členského státu, v němž je zaregistrován pro účely DPH.

Množství uvedené v žádosti o licenci nesmí být vyšší než množství, které je pro dovoz produktu stanoveno pro dotyčný hospodářský rok.“;

(4) Nařízení (ES) č. 958/2003 proto musí být pozměněno.

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

„3. Jestliže součet množství poskytnutých od začátku období a množství podle odstavce 2 přesáhne příslušnou podkvótu nebo tranši, stanoví Komise nejpozději třetí pracovní den po podání žádostí koeficienty přidělení, které se použijí pro požadovaná množství.“;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 102, 24.4.2003, s. 60.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 4.6.2003, s. 3. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1046/2005 (Úř. věst. L 172, 5.7.2005, s. 79).

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Po případném použití koeficientů přidělení stanovených v souladu s odstavcem 3 vydají příslušné orgány členských států čtvrtý pracovní den, který následuje po dni podání žádosti, dovozní licence odpovídající žádostem sděleným Komisi v souladu s odstavcem 2.

Nejpozději do 18:00 hodin bruselského času v den vydání licencí sdělí příslušné orgány členského státu Komisi elek-

tronickou cestou celkové množství vyplývající ze součtu množství, pro která byly téhož dne vydány dovozní licence, a to na základě vzoru uvedeného v příloze.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. července 2006.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1024/2006

ze dne 5. července 2006,

kterým se mění nařízení (ES) č. 573/2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí Rady 2003/18/ES, pokud jde o koncese v podobě celních kvót Společenství pro některé produkty z obilovin pocházející z Rumunska, a kterým se mění nařízení (ES) č. 2809/2000

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

Článek 1

Nařízení (ES) č. 573/2003 se mění takto:

s ohledem na rozhodnutí Rady 2003/18/ES ze dne 19. prosince 2002 o uzavření protokolu, kterým se upravují obchodní aspekty Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Rumunskem na straně druhé s ohledem na závěry jednání mezi stranami o nových vzájemných koncesích pro zemědělské produkty ⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 2 uvedeného rozhodnutí,

1. Vkládá se nový článek 1a, který zní:

„Článek 1a

Hospodářský subjekt může podat pouze jednu žádost o dovozní licenci na pořadové číslo a příslušné týdenní období podle čl. 2 odst. 1. Pokud hospodářský subjekt podá více než jednu žádost, všechny jeho žádosti jsou zamítnuty a jistoty složené při podání žádostí propadají ve prospěch příslušného členského státu.“

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Společenství se v souladu s rozhodnutím 2003/18/ES zavázalo k tomu, že pro pšenici a souřež a kukuřici pocházející z Rumunska zavede každý hospodářský rok dovozní celní kvóty s nulovým clem.

2. Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

(2) S ohledem na zkušenosti získané při používání nařízení Komise (ES) č. 573/2003 ⁽²⁾ je třeba objasnit a zjednodušit některá ustanovení uvedeného nařízení.

„1. Žádosti o dovozní licence se podávají u příslušných orgánů členských států druhé pondělí každého měsíce nejpozději do 13:00 hodin bruselského času.

(3) Ve snaze ověřit skutečná množství, o než žádá jeden hospodářský subjekt, je třeba stanovit pro hospodářský subjekt povinnost podat pouze jednu žádost o dovozní licenci na pořadové číslo a příslušné týdenní období, jakož i určit sankci pro případ nesplnění této povinnosti.

Žadatel podá svou žádost o licenci u příslušného orgánu členského státu, v němž je zaregistrován pro účely DPH.

Množství uvedené v žádosti o licenci nesmí být vyšší než množství, které je pro dovoz produktu stanoveno pro dotýčný hospodářský rok.“

(4) Nařízení (ES) č. 573/2003 proto musí být pozměněno.

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

„3. Jestliže součet množství poskytnutých od začátku období a množství podle odstavce 2 přesáhne příslušnou podkvótu nebo tranši, stanoví Komise nejpozději třetí pracovní den po podání žádostí koeficienty přidělení, které se použijí pro požadovaná množství.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 8, 14.1.2003, s. 18.

⁽²⁾ Úř. věst. L 82, 29.3.2003, s. 25. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 777/2004 (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 50).

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Po případném použití koeficientů přidělení stanovených v souladu s odstavcem 3 vydají příslušné orgány členských států čtvrtý pracovní den, který následuje po dni podání žádosti, dovozní licence odpovídající žádostem sděleným Komisi v souladu s odstavcem 2.

Nejpozději do 18:00 hodin bruselského času v den vydání licencí sdělí příslušné orgány členského státu

Komisi elektronickou cestou celkové množství vyplývající ze součtu množství, pro která byly téhož dne vydány dovozní licence, a to na základě vzoru uvedeného v příloze.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. července 2006.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1025/2006**ze dne 5. července 2006,****kterým se stanoví konečná sazba náhrad a procentní podíl pro vývozní licence v režimu B vydávané pro ovoce a zeleninu (rajčata, pomeranče, citrony a jablka)**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1961/2001 ze dne 8. října 2001 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 2200/96 týkajícímu se vývozních náhrad pro ovoce a zeleninu ⁽²⁾, a zejména na čl. 6 odst. 7 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 557/2006 ⁽³⁾ stanovilo směrná množství pro vydávání vývozních licencí v režimu B.
- (2) Pro žádosti o vydání licencí v režimu B pro rajčata, pomeranče, citrony a jablka podané od 16. května

a 30. června 2006 je třeba stanovit konečnou sazbu ve výši směrné sazby a je třeba stanovit i procentní podíl pro požadovaná množství,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Pro žádosti o vydání licence v režimu B podané podle článku 1 nařízení (ES) č. 557/2006 mezi 16. květnem a 30. červnem 2006 se procentní podíl pro požadovaná množství, na která mají být licence vydány, a sazba příslušných náhrad stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 6. července 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. července 2006.

Za Komisi

J. L. DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 47/2003 (Úř. věst. L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ Úř. věst. L 268, 9.10.2001, s. 8. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 386/2005 (Úř. věst. L 62, 9.3.2005, s. 3).

⁽³⁾ Úř. věst. L 98, 6.4.2006, s. 65.

PŘÍLOHA

Procentní podíl pro požadovaná množství a sazba náhrady pro žádosti o vydání licence v režimu B podané v období od 16. května do 30. června 2006 (rajčata, pomeranče, citrony a jablka)

Produkt	Sazba náhrady (EUR/t netto)	Procentní podíl pro požadovaná množství
Rajčata	30	100 %
Pomeranče	39	100 %
Citrony	60	100 %
Jablka	33	100 %

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1026/2006**ze dne 5. července 2006,****kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný v rámci celní kvóty Společenství otevřené nařízením (ES) č. 969/2006 pro dovoz kukuřice pocházející ze třetích zemí**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 969/2006 ze dne 29. června 2006 o otevření a správě celní kvóty Společenství pro dovoz kukuřice pocházející ze třetích zemí ⁽²⁾, a zejména na čl. 4 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením (ES) č. 969/2006 byla otevřena roční celní kvóta o objemu 242 074 tun kukuřice (pořadové číslo 09.4131).
- (2) Podle čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 969/2006 bylo množství tranše č. 2 na období od 1. července do 31. prosince 2006 stanoveno na 242 074 tun.

- (3) Množství požadovaná do pondělí 3. července 2006 do 13:00 hodin bruselského času v souladu s čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 969/2006 přesahují množství, která jsou k dispozici. Je proto nutné stanovit, v jakém rozsahu mohou být licence vydávány, a určit koeficient přidělení, který se použije pro požadovaná množství,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Každé žádosti o udělení dovozní licence pro kvótu pro kukuřici, která byla podána a předložena Komisi do pondělí 3. července 2006 do 13:00 hodin bruselského času v souladu s čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 969/2006, se vyhovuje do výše 0,46439 % požadovaného množství.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 6. července 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. července 2006.

Za Komisi

J. L. DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 1154/2005 (Úř. věst. L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2006, s. 44.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (ES) č. 1027/2006

ze dne 14. června 2006

o statistické zpravodajské povinnosti bank poštovních úřadů, které přijímají vklady od institucí jiných než měnové finanční instituce, jež jsou rezidenty eurozóny

(ECB/2006/8)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 1 a čl. 6 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 2533/98 stanoví, že pro splnění statistické zpravodajské povinnosti vůči Evropské centrální bance (ECB) má ECB ve spolupráci s národními centrálními bankami právo shromažďovat statistické informace v rámci referenčního souboru zpravodajských jednotek a v mezích toho, co je nutné k provádění úkolů Evropského systému centrálních bank. Čl. 2 odst. 2 písm. b) dále stanoví, že banky poštovních úřadů jsou součástí referenčního souboru zpravodajských jednotek v rozsahu nezbytném ke splnění statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB mimo jiné v oblasti měnové a bankovní statistiky.
- (2) Nařízení (ES) č. 2423/2001 Evropské centrální banky ze dne 22. listopadu 2001 o konsolidované rozvaze sektoru měnových finančních institucí (ECB/2001/13)⁽²⁾ bylo přijato na základě nařízení (ES) č. 2533/98. Podle čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 2423/2001 (ECB/2001/13) tvoří skutečný soubor zpravodajských jednotek měnové finanční instituce, které jsou rezidenty na území zúčastněných členských států.
- (3) Měnové agregáty eurozóny a jejich protipoložky se odvozují zejména z údajů rozvahy měnových finančních institucí, jež se shromažďují podle nařízení (ES) č. 2423/2001 (ECB/2001/13). Měnové agregáty eurozóny však zahrnují pouze měnové závazky měnových finančních institucí vůči institucím jiným než měnové finanční instituce, jež jsou rezidenty eurozóny, s výjimkou ústředních vládních institucí, ale zahrnují též měnové závazky ústředních vládních institucí vůči institucím jiným než měnové finanční instituce, jež jsou rezidenty eurozóny, s výjimkou ústředních vládních institucí. Doplňkové statistické informace o vkladových závazcích ústředních vládních institucí a o držbě hotovosti a cenných papírů, emitovaných měnovými finančními institucemi, ústředními vládními institucemi se v současné době shromažďují podle obecných zásad ECB/2003/2 ze dne 6. února 2003 o některých požadavcích Evropské centrální banky týkajících se statistické zpravodajské povinnosti a o

postupech používaných národními centrálními bankami při vykazování statistických informací v oblasti měnové a bankovní statistiky⁽³⁾.

- (4) V některých zúčastněných členských státech již banky poštovních úřadů do sektoru ústředních vládních institucí ve smyslu Evropského systému národních a regionálních účtů ve Společenství (ESA 95)⁽⁴⁾ nepatří, přičemž tyto banky nepřijímají vklady pouze jménem svých státních pokladen, ale mohou přijímat vklady i na svůj vlastní účet. Není tedy možné, aby se statistické informace o těchto vkladech nadále vykazovaly v rámci obecných zásad ECB/2003/2.
- (5) Banky poštovních úřadů, které přijímají vklady, v tomto směru vykonávají obdobné činnosti jako měnové finanční instituce. Oba druhy těchto subjektů by tedy měly podléhat obdobné statistické zpravodajské povinnosti v rozsahu, v němž se tato povinnost týká jejich činnosti.
- (6) S cílem zajistit uvedený harmonizovaný přístup a zajistit dostupnost statistických informací o vkladech přijatých bankami poštovních úřadů je třeba přijmout nové nařízení, jež těmto subjektům uloží zpravodajskou povinnost,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení:

- výrazy „zúčastněný členský stát“, „zpravodajské jednotky“ a „rezident“ mají stejný význam jako v článku 1 nařízení (ES) č. 2533/98,

⁽³⁾ Úř. věst. L 241, 26.9.2003, s. 1. Obecné zásady naposledy pozměněné obecnými zásadami ECB/2005/4 (Úř. věst. L 109, 29.4.2005, s. 6).

⁽⁴⁾ Přijaté Radou Evropské unie v nařízení Rady (ES) č. 2223/96 ze dne 25. června 1996 o Evropském systému národních a regionálních účtů ve Společenství (Úř. věst. L 310, 30.11.1996, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1267/2003 (Úř. věst. L 180, 18.7.2003, s. 1).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. L 333, 17.12.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2181/2004 (ECB/2004/21) (Úř. věst. L 371, 18.12.2004, s. 42).

— „bankou poštovního úřadu“ se rozumí poštovní úřad, který patří do sektoru „nefinanční podniky“ (sektor 11 v rámci ESA 95), a jako doplňkovou činnost k poštovním službám přijímá vklady od institucí jiných než měnové finanční instituce, jež jsou rezidenty eurozóny, s cílem poskytovat svým vkladatelům služby spojené s převodem peněz.

Článek 2

Skutečný soubor zpravodajských jednotek

1. Skutečný soubor zpravodajských jednotek tvoří banky poštovních úřadů, které jsou rezidenty na území zúčastněných členských států.

2. Výkonná rada ECB může vytvořit a vést seznam bank poštovních úřadů podle tohoto nařízení. Tento seznam i jeho aktualizace zpřístupní národní centrální banky a ECB bankám poštovních úřadů vhodným způsobem, mimo jiné pomocí elektronických prostředků, prostřednictvím internetu, nebo požádají-li o to dotčené banky poštovních úřadů, v tištěné podobě. Seznam má pouze informativní povahu. Je-li však nejnovější dostupná verze seznamu nesprávná, nesmí ECB uložit sankci bance poštovního úřadu, která řádně nesplnila svou zpravodajskou povinnost, neboť v dobré víře vycházela z nesprávného seznamu.

3. Národní centrální banky mohou bankám poštovních úřadů udělit výjimky z povinnosti vykazovat statistické informace podle tohoto nařízení za předpokladu, že požadované statistické informace jsou již shromažďovány z jiných dostupných zdrojů. Národní centrální banky včas kontrolují plnění této podmínky, aby po dohodě s ECB mohly tuto výjimku udělit nebo případně zrušit, a to s účinky k počátku příslušného roku.

Článek 3

Statistická zpravodajská povinnost

1. Jednotky zařazené do skutečného souboru zpravodajských jednotek vykazují národní centrální bance zúčastněného členského státu, v němž je banka poštovního úřadu rezidentem, jednou měsíčně statistické informace týkající se jejich stavové rozvahy sestavované ke konci měsíce.

2. Statistické informace, jež se vyžadují podle tohoto nařízení, se týkají činnosti, kterou banka poštovního úřadu vykonává na svůj účet a která je blíže popsána v přílohách I a II.

3. Statistické informace, jež se vyžadují podle tohoto nařízení, se vykazují v souladu s minimálními standardy pro přenos, přesnost, pojmovou shodu a opravy, jež stanoví příloha III.

4. Národní centrální banky stanoví a zavedou zpravodajské postupy, kterými se má řídit skutečný soubor zpravodajských jednotek, v souladu s vnitrostátními specifiky. Národní centrální banky zabezpečí, aby tyto zpravodajské postupy poskytovaly statistické informace, jež se vyžadují podle tohoto nařízení, a umožňovaly přesnou kontrolu dodržování minimálních standardů pro přenos, přesnost, pojmovou shodu a opravy, jež stanoví příloha III.

5. V případě fúze, rozdělení nebo jiné reorganizace, která by mohla ovlivnit plnění statistické zpravodajské povinnosti, informují dotčené zpravodajské jednotky příslušnou národní centrální banku, jakmile je záměr takovou operaci provést veřejně znám a včas před uskutečněním takové fúze, rozdělení nebo reorganizace, o postupu, který plánují použít, aby byla splněna statistická zpravodajská povinnost stanovená tímto nařízením.

Článek 4

Lhůty

Národní centrální banky předávají ECB statistické informace, které vykazují podle čl. 3 odst. 1 a odst. 2, do konce pracovní doby patnáctého pracovního dne následujícího po skončení měsíce, ke kterému se tyto informace vztahují. Národní centrální banky rozhodují o tom, kdy od zpravodajských jednotek potřebují obdržet údaje, aby mohly tuto lhůtu splnit.

Článek 5

Účetní pravidla

1. S výhradou odstavců 2 a 3 jsou účetními pravidly, jež banky poštovních úřadů používají pro účely vykazování podle tohoto nařízení, pravidla stanovená ve vnitrostátních předpisech provádějících směrnici Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí⁽¹⁾, jakož i v ostatních platných mezinárodních účetních standardech v rozsahu, v němž se na banky poštovních úřadů vztahují. Aniž jsou dotčeny účetní postupy a možnosti vzájemného započtení (netting) běžné v zúčastněných členských státech, vykazují se veškerá finanční aktiva a pasiva pro statistické účely v hrubém vyjádření.

2. Vkladové závazky a úvěry se vykazují v nominální zůstatkové hodnotě ke konci měsíce a v hrubém vyjádření. Nominální hodnotou se rozumí částka jistiny, kterou je dlužník smluvně zavázán splatit věřiteli.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1.

3. Za předpokladu, že tyto postupy pro vykazování používají všechny rezidentské zpravodajské jednotky a že jsou nezbytné k tomu, aby ve statistickém oceňování úvěrů byla zachována kontinuita s údaji vykazovanými za období předcházející měsíci lednu 2005, mohou národní centrální banky dovolit, aby se úvěry, k nimž se vytvářejí opravné položky, vykazovaly po započtení opravných položek (netto způsobem), a aby se úvěry nabyté za úplatu vykazovaly v ceně sjednané v okamžiku jejich nabytí.

Článek 6

Ověřování a nucené shromažďování

Právo ověřovat nebo vynuceně shromažďovat informace, které zpravodajské jednotky poskytují v souladu se statistickou zpravodajskou povinností stanovenou v tomto nařízení, vykonávají národní centrální banky, aniž je dotčeno právo ECB vykonávat toto právo sama. Toto právo se vykonává zejména tehdy, jestliže některá banka poštovního úřadu, která je součástí

skutečného souboru zpravodajských jednotek, neplní minimální standardy pro přenos, přesnost, pojmovou shodu a opravy stanovené v příloze III.

Článek 7

Závěrečná ustanovení

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 14. června 2006.

Za Radu guvernérů ECB
prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

PŘÍLOHA I
STATISTICKÁ ZPRÁVODAJSKÁ POVINNOST
Tabulka
(Stavy)
Údaje vykazované měsíčně

	A. Tuzemsko										B. Ostatní zúčastněné členské státy												
	Měnové finanční instituce		Instituce jiné než měnové finanční instituce				Měnové finanční instituce				Instituce jiné než měnové finanční instituce				C. Zbytek světa		D. Nezařazeno						
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)			
ROZVAHOVÉ POLOŽKY	z toho úvěrové instituce s povinností min. rezerv, ECB a národní centrální banky		Ústřední vládní instituce	Ostatní vládní instituce	Celkem	Ostatní finanční instituce (S. 123 + S. 124)	Pojišťovny a penzijní fondy (S. 125)	Nefinanční podniky (S. 11)	Domácnosti + nezi-skové instituce sloužící domác-nostem (S. 14 + S. 15)														
PASIVA																							
8. Oběživo																							
9. Vklady																							
do jednoho roku nad 1 rok																							
9e. Euro																							
9.1e. Jednodenní																							
9.2e. S dohodnutou splatností																							
do 1 roku nad 1 rok do 2 let nad 2 roky																							
9.3e. S výpovědní lhůtou																							
do 3 měsíců (1) nad 3 měsíce z toho nad 2 roky																							
9.4c. Repo operace																							
9x. Cizí měny																							
9.1x. Jednodenní																							

ROZVAHOVÉ POLOŽKY	A. Tuzemsko										B. Ostatní zúčastněné členské státy						
	Instituce jiné než měnové finanční instituce										Instituce jiné než měnové finanční instituce						
	Měnové finanční instituce (a)	Ostatní sektory rezidentů									Měnové finanční instituce (j)	Ostatní sektory rezidentů					
		Vládní instituce (b)	Celkem (c)	Ostatní finanční zprostředkovatelé + pomocné finanční instituce (S. 123 + S. 124) (d)	Pojišťovny a penzijní fondy (S. 125) (e)	Neřičinné podniky (S. 11) (f)	Domácnosti + nezáiskové instituce sloužící domácnostem (S. 14 + S. 15) (g)	Úvěry na koupi bytových nemovitostí (h)	Ostatní (zbytková kategorie) (i)	Vládní instituce (k)		Celkem (l)	Ostatní finanční zprostředkovatelé + pomocné finanční instituce (S. 123 + S. 124) (m)	Pojišťovny a penzijní fondy (S. 125) (n)	Neřičinné podniky (S. 11) (o)	Domácnosti + nezáiskové instituce sloužící domácnostem (S. 14 + S. 5) (p)	Úvěry na koupi bytových nemovitostí (q)
										C. Zbytek světa (s)						D. Nezařazeno (t)	
AKTIVA																	
1. Hotovost																	
1c. z toho euro																	
2. Úvěry																	
do 1 roku																	
nad 1 rok a do 5 let																	
nad 5 let																	
2c. z toho euro																	
3. Cenné papíry jiné než akcie																	
3c. Euro																	
do 1 roku																	
nad 1 rok a do 2 let																	
nad 2 roky																	
3x. Cizí měny																	
do 1 roku																	
nad 1 rok a do 2 let																	
nad 2 roky																	
4. Akcie/podílové jednotky fondů peněžního trhu																	
5. Akcie a jiné majetkové účasti																	
6. Stálá aktiva																	
7. Ostatní aktiva																	

(¹) Včetně nepřevoditelných spořitelních vkladů na viděnou.

Obecná poznámka:

Ohraničená pole se vykazují.

PŘÍLOHA II

DEFINICE TÝKAJÍCÍ SE STATISTICKÉ ZPRAVODAJSKÉ POVINNOSTI

Obecné definice

Banky poštovních úřadů konsolidují pro statistické účely činnosti všech svých provozoven (sídla společnosti, ústředí nebo poboček), které se nacházejí na území téže země. Pro statistické účely se nedovoluje konsolidace přes státní hranice.

Jsou-li mateřská společnost i její dceřiné společnosti bankami poštovních úřadů, které se nacházejí na území téže země, může mateřská společnost ve svých statistických výkazech konsolidovat činnost těchto dceřiných společností. Dceřiné společnosti jsou subjekty zapsané v rejstříku samostatně, v nichž jiný subjekt drží většinový podíl nebo všechny podíly, zatímco pobočky jsou subjekty nezapsané v rejstříku (nejsou právníckými osobami), které jsou zcela ve vlastnictví mateřské společnosti.

Má-li banka poštovního úřadu pobočky, které se nacházejí na území jiných zúčastněných členských států, musí její sídlo nebo ústředí, které se nachází v daném zúčastněném členském státě, k pozicím vůči všem těmto pobočkám přistupovat jako k pozicím vůči rezidentům v jiných zúčastněných členských státech. A opačně, pobočka, která se nachází v daném zúčastněném členském státě, musí k pozicím vůči sídlu, ústředí nebo vůči jiným pobočkám téže instituce, které se nacházejí na území jiných zúčastněných členských států, přistupovat jako k pozicím vůči rezidentům v jiných zúčastněných členských státech.

Má-li banka poštovního úřadu pobočky, které se nacházejí mimo území zúčastněných členských států, musí její sídlo nebo ústředí v daném zúčastněném členském státě k pozicím vůči všem těmto pobočkám přistupovat jako k pozicím vůči rezidentům zbytku světa. A opačně, pobočka, která se nachází v daném zúčastněném členském státě, musí k pozicím vůči sídlu, ústředí nebo vůči jiným pobočkám téže instituce, které se nacházejí mimo území zúčastněných členských států, přistupovat jako k pozicím vůči rezidentům zbytku světa.

Banky poštovních úřadů, které se nacházejí v extrateritoriálních finančních střediscích, se pro statistické účely považují za rezidenty na územích, na nichž se tato střediska nacházejí.

Definice sektorů

Klasifikace sektorů se řídí standardem ESA 95. Protistrany bank poštovních úřadů nacházející se na území zúčastněných členských států se rozlišují podle svého tuzemského sektoru nebo podle klasifikace institucí v souladu se seznamem měnových finančních institucí pro statistické účely a podle pokynů pro statistickou klasifikaci klientů obsažených v příručce ECB „Money and Banking Sector Manual“ („Guidance for the statistical classification of customers“), která vychází ze zásad klasifikace co nejvíce odpovídajících ESA 95.

Měnové finanční instituce se skládají z těchto sektorů a subsektorů:

- *měnové finanční instituce*: rezidentské úvěrové instituce, jak jsou definovány v právních předpisech Společenství, a ostatní rezidentské finanční instituce, jejichž předmětem činnosti je přijímat vklady nebo prostředky velmi podobné vkladům od jiných subjektů než měnové finanční instituce a na vlastní účet (přinejmenším v ekonomickém smyslu) poskytovat úvěry nebo investovat do cenných papírů,
- *úvěrové instituce*: jak je vymezují právní předpisy Společenství⁽¹⁾, a) podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti⁽²⁾ a poskytování úvěrů na vlastní účet, nebo b) instituce elektronických peněz ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/46/ES ze dne 18. září 2000 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a obezřetnostním dohledu nad touto činností⁽³⁾,
- *centrální banky*: národní centrální banky zúčastněných členských států a ECB,
- *fondy peněžního trhu*: subjekty kolektivního investování, jejichž podílové jednotky jsou, co se týče likvidity, prostředky velmi podobné vkladům, a které především investují do nástrojů peněžního trhu nebo do akcií/podílových jednotek fondů peněžního trhu nebo do ostatních převoditelných dluhových nástrojů se zbytkovou splatností do jednoho roku včetně nebo do bankovních vkladů nebo které sledují míru návratnosti blížící se úrokovým sazбám nástrojů peněžního trhu,
- *ostatní měnové finanční instituce*: ostatní rezidentské finanční instituce, které splňují definici měnových finančních institucí, bez ohledu na povahu jejich činnosti.

(1) Čl. 1 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/29/ES (Úř. věst. L 70, 9.3.2006, s. 50) a ve znění dalších případných změn.

(2) Včetně výnosů z prodeje bankovních dluhopisů veřejnosti.

(3) Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 39. Směrnice ve znění dalších případných změn.

Na bankovní instituce nacházející se mimo území členských států se odkazuje spíše jako na „banky“ než na měnové finanční instituce. Obdobně se termín „instituce jiné než měnové finanční instituce“ vztahuje pouze na členské státy; v ostatních zemích se používá termín „nebankovní subjekty“. Instituce jiné než měnové finanční instituce se skládají z těchto sektorů a subsektorů:

- *vládní instituce*: rezidentské jednotky, které se zabývají převážně výrobou netržního zboží a poskytováním služeb, které jsou určeny pro individuální a kolektivní spotřebu, nebo znovurozdělením národního důchodu a bohatství (ESA 95, odstavce 2.68 až 2.70),
- *ústřední vládní instituce*: správní resorty státu a jiné centrální orgány, jejichž pravomoc se vztahuje na celé ekonomické území, kromě správy fondů sociálního zabezpečení (ESA 95, odstavec 2.71),
- *národní vládní instituce*: samostatné institucionální jednotky, které vykonávají některé z funkcí vlády na úrovni nižší než ústřední vládní instituce a vyšší než místní vládní instituce, kromě správy fondů sociálního zabezpečení (ESA 95, odstavec 2.72),
- *místní vládní instituce*: veřejná správa, jejíž pravomoc se vztahuje pouze na místně určenou část ekonomického území, kromě místních orgánů fondů sociálního zabezpečení (ESA 95, odstavec 2.73),
- *fondy sociálního zabezpečení*: ústřední, národní a místní institucionální jednotky, jejichž hlavní činnost spočívá v poskytování sociálních dávek (ESA 95, odstavec 2.74).

Mezi ostatní rezidenty, tj. rezidentské instituce jiné než měnové finanční instituce, které nejsou vládními institucemi, patří:

- *ostatní finanční zprostředkovatelé + pomocné finanční instituce*: finanční společnosti a kvazispolečnosti (kromě pojišťoven a penzijních fondů), které nemají povahu měnových institucí a které se převážně zabývají finančním zprostředkováním, a to tím, že od institucionálních jednotek jiných než měnové finanční instituce přijímají závazky v jiné formě, než je oběživo, vklady nebo vkladům velmi podobné prostředky (ESA 95, odstavce 2.53 až 2.56). Patří sem rovněž pomocné finanční instituce, jež zahrnují všechny finanční společnosti a kvazispolečnosti, které se zabývají převážně pomocnými finančními činnostmi (ESA 95, odstavce 2.57 až 2.59),
- *pojišťovny a penzijní fondy*: finanční společnosti a kvazispolečnosti, které nemají povahu měnových institucí a které se převážně zabývají finančním zprostředkováním v důsledku sdílení rizik (ESA 95, odstavce 2.60 až 2.67),
- *nefinanční podniky*: společnosti a kvazispolečnosti, jejichž základní činností není finanční zprostředkování, nýbrž výroba tržního zboží a poskytování nefinančních služeb (ESA 95, odstavce 2.21 až 2.31),
- *domácnosti*: jednotlivci nebo skupiny jednotlivců jako spotřebitelé a jako výrobci produkující zboží a nefinanční služby výhradně pro vlastní konečnou spotřebu a jako výrobci produkující tržní výrobky, nefinanční a finanční služby za předpokladu, že se nepovažují za kvazispolečnosti. Do této kategorie se zahrnují rovněž neziskové instituce sloužící domácnostem, které se zabývají převážně výrobou netržního zboží a poskytováním netržních služeb, jež jsou určeny pro určité skupiny domácností (ESA 95, odstavce 2.75 až 2.88).

U klasifikace sektorů protistran institucí jiných než měnové finanční instituce, jež se nacházejí mimo vnitrostátní území, se lze řídit rovněž příručkou ECB „Money and Banking Statistics Sector Manual“.

Definice kategorií nástrojů

Definice kategorií aktiv a pasiv přihlížejí k povaze různých finančních systémů. Určité kategorie aktiv a pasiv se člení podle své splatnosti stanovené při emisi. Původní splatností (splatností stanovenou při emisi) se rozumí pevně stanovená životnost finančního nástroje, před kterou nemůže být splacen (např. dluhové cenné papíry) nebo před kterou může být splacen pouze s určitou sankcí (např. některé druhy vkladů). Výpovědní lhůta je shodná s dobou mezi okamžikem, kdy držitel oznámí svůj záměr nástroj zpeněžit a dnem, kdy jej může převést na hotové peníze bez případné sankce. Finanční nástroje se dělí podle výpovědní lhůty pouze v případě, není-li stanovena dohodnutá splatnost.

Následující tabulky poskytují podrobný standardní popis kategorií nástrojů, které národní centrální banky v souladu s tímto nařízením ⁽¹⁾ převádějí na kategorie použitelné na vnitrostátní úrovni.

(1) Jinými slovy, tyto tabulky nejsou seznamem jednotlivých finančních nástrojů.

Podrobný popis kategorií nástrojů agregované měsíční rozvahy

KATEGORIE AKTIV

Kategorie	Popis hlavních znaků
1. Hotovost	Držba bankovek a mincí v eurech a jiných měnách uvedených do oběhu, které se běžně používají k provádění plateb
2. Úvěry	<p>Pro účely výkaznictví se jedná o finanční prostředky půjčené zpravodajskými jednotkami dlužníkům, které nejsou podloženy žádnými dokumenty nebo jsou podloženy jediným dokumentem (i když se stal obchodovatelným). Patří sem aktiva ve formě vkladů</p> <ul style="list-style-type: none"> — vklady uložené u měnových finančních institucí — klasifikované pohledávky z úvěrů, které dosud nebyly splaceny nebo odepsány <p>Za klasifikované pohledávky z úvěrů se považují úvěry, které nebyly včas splaceny nebo jsou jinak identifikovány jako znehodnocené. Národní centrální banky určí, zda se klasifikované úvěry mají vykazovat v hrubých částkách nebo očištěné o opravné položky</p> <ul style="list-style-type: none"> — držba neobchodovatelných cenných papírů <p>Držba cenných papírů jiných než akcie a ostatní majetkové účasti, které nejsou obchodovatelné a nemohou být obchodovány na sekundárních trzích, viz také „obchodované úvěry“</p> <ul style="list-style-type: none"> — obchodované úvěry <p>Úvěry, které se <i>de facto</i> staly obchodovatelnými, musí být vykázány v kategorii aktiv „úvěry“ za předpokladu, že jsou i nadále podloženy jediným dokumentem a zpravidla jsou obchodovány pouze příležitostně</p> <ul style="list-style-type: none"> — podřízený dluh ve formě vkladů nebo úvěrů <p>Nástroje podřízeného dluhu představují podřízenou pohledávku za emitující institucí, která může být uplatněna až poté, co byly uspokojeny všechny pohledávky s vyšším statutem (tj. vklady/úvěry), což jim propůjčuje některé znaky „akcií a jiných majetkových účastí“. Pro statistické účely se podřízený dluh podle povahy finančního nástroje vykazuje buď jako „úvěry“, nebo jako „cenné papíry jiné než akcie“. Je-li držba všech forem podřízených dluhů v případě banky poštovního úřadu pro statistické účely v současné době identifikována jako jediná vykazovaná hodnota, je nutno ji vykázat pod položkou „cenné papíry jiné než akcie“, protože podřízený dluh se převážně vyskytuje spíše ve formě cenných papírů než úvěrů</p> <ul style="list-style-type: none"> — pohledávky z reverzních repo operací <p>Protipoložka hotovosti vyplacené výměnou za cenné papíry, které nakoupily zpravodajské jednotky</p> <p>Následující položka se nevykazuje jako úvěr:</p> <ul style="list-style-type: none"> — úvěry poskytnuté na základě správy majetku <p>Úvěry poskytnuté na základě správy majetku („světecké úvěry“/„nezajištěné světecké úvěry“) jsou úvěry poskytnuté jménem jedné strany (správce majetku) v zastoupení třetí osoby (oprávněného). Pro statistické účely se světecké úvěry v rozvaze správce majetku nevykazují, zůstává-li riziko a prospěch spojený s vlastnictvím finančních prostředků na oprávněném. Riziko a prospěch spojený s vlastnictvím zůstávají na oprávněném pokud i) oprávněný přebírá úvěrové riziko úvěru (tj. správce majetku je odpovědný pouze za administrativní správu úvěru) nebo ii) investice oprávněného je zajištěna proti ztrátě pro případ, že by se správce majetku dostal do likvidace (tj. světecký úvěr není součástí majetkové podstaty správce majetku, kterou je v případě úpadku možno rozdělit)</p>

Kategorie	Popis hlavních znaků
3. Cenné papíry jiné než akcie	<p>Držba cenných papírů jiných než akcie nebo ostatní majetkové účasti, které jsou obchodovatelné a obvykle obchodované na sekundárních trzích nebo kterými lze vyrovnávat pozíci na trhu a které držitelé nezaručují žádná vlastnická práva k instituci, která je vydala. Tato kategorie zahrnuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — držbu cenných papírů, která držitelé poskytuje bezvýhradné právo na pevný nebo smluvně stanovený příjem v podobě kupónových výnosů nebo pevně stanovené částky splatné v určitý den (nebo dny) nebo počínaje ode dne stanoveného při emisi — obchodovatelné úvěry, které byly restrukturalizovány do velkého počtu totožných dokumentů a které mohou být obchodovány na sekundárních trzích (viz také „obchodované úvěry“ v kategorii 2 — podřízený dluh ve formě dluhových cenných papírů (viz rovněž „podřízený dluh ve formě vkladů nebo úvěrů“ v kategorii 2 — s cílem zpracovávat operace typu repo obchodů jednotným způsobem zůstávají cenné papíry zapůjčené v rámci půjček a výpůjček cenných papírů v rozvaze původního majitele (a nesmí být převáděny do rozvahy dočasného nabyvatele) v těch případech, kdy existuje pevný příslib provedení zpětné operace (a nejen pouhá možnost tak učinit)
3a. Cenné papíry jiné než akcie s původní splatností do jednoho roku včetně	<ul style="list-style-type: none"> — držba obchodovatelných dluhových cenných papírů (podložených nebo nepodložených dokumenty) s původní splatností do jednoho roku včetně — obchodovatelné úvěry s původní splatností do jednoho roku včetně, které jsou restrukturalizovány do velkého počtu totožných dokumentů a které se obchodují na sekundárních trzích — podřízený dluh ve formě dluhových cenných papírů s původní splatností do jednoho roku včetně
3b. Cenné papíry jiné než akcie s původní splatností nad jeden rok do dvou let včetně	<ul style="list-style-type: none"> — držba obchodovatelných dluhových cenných papírů (podložených nebo nepodložených dokumenty) s původní splatností nad jeden rok do dvou let včetně — obchodovatelné úvěry s původní splatností nad jeden rok do dvou let včetně, které jsou restrukturalizovány do velkého počtu totožných dokumentů a obchodované na sekundárních trzích — podřízený dluh ve formě dluhových cenných papírů s původní splatností nad jeden rok do dvou let včetně
4. Akcie/podílové jednotky fondů peněžního trhu	<p>Tato kategorie aktiv zahrnuje držbu akcií/podílových jednotek emitovaných fondy peněžního trhu. Fondy peněžního trhu jsou subjekty kolektivního investování, jejichž akcie/podílové jednotky jsou, co se týče likvidity, prostředky velmi podobné vkladům, a které především investují do nástrojů peněžního trhu nebo do akcií/podílových jednotek fondů peněžního trhu nebo do ostatních převoditelných dluhových nástrojů se zbytkovou splatností do jednoho roku včetně nebo do bankovních vkladů nebo které sledují míru návratnosti blížící se úrokovým sazbám nástrojů peněžního trhu</p>

KATEGORIE PASIV

Kategorie	Popis hlavních znaků
9. Vklady	<p>Částky, které zpravodajské jednotky dluží věřitelům, jiné než ty, které vznikají z emise obchodovatelných cenných papírů. Pro účely statistického výkaznictví se tato kategorie dále člení na jednodenní vklady, vklady s dohodnutou splatností, vklady s výpovědní lhůtou a repo operace</p> <p>„Vklady“ zahrnují rovněž „úvěry“ jako závazky ménových finančních institucí. Z pojmového hlediska představují úvěry přijaté bankami poštovních úřadů, které nejsou strukturovány ve formě „vkladů“. ESA 95 rozlišuje „úvěry“ a „vklady“ podle strany přebírající iniciativu (je-li to dlužník, jde o úvěr, v případě iniciativy věřitele se jedná o vklad), ačkoliv v praxi je význam tohoto rozlišení různý v závislosti na vnitrostátní finanční struktuře. Ve výkazech se „úvěry“ nevedou jako zvláštní kategorie na straně pasiv rozvahy. Místo toho se zůstatky považované za „úvěry“ zatažují bez dalšího rozlišení pod položku „vklady“, pokud je netvoří obchodovatelné nástroje. To je v souladu se shora uvedenou definicí „vkladů“.</p> <p>Neobchodovatelné dluhové nástroje emitované zpravodajskými jednotkami je třeba obecně klasifikovat jako „vklady“. Příslušné nástroje mohou být „neobchodovatelné“ v tom smyslu, že existují určitá omezení při převodu právního vlastnictví nástroje, tzn. že nemohou být obchodovány na trhu nebo, ačkoliv jsou technicky obchodovatelné, nemohou být obchodovány z důvodu absence organizovaného trhu. Neobchodovatelné nástroje emitované zpravodajskými jednotkami, které se později stanou obchodovatelnými a které mohou být obchodovány na sekundárních trzích, by měly být překlasičovány na „dluhové cenné papíry“.</p> <p>Přijaté zálohy (marže) pro derivátové smlouvy by měly být klasifikovány jako „vklady“, jestliže představují hotovostní záruku složenou u bank poštovních úřadů a zůstávají ve vlastnictví vkladatele a po skončení platnosti smlouvy se mu vyplácí zpět. Na základě současné praxe na trhu se dále navrhuje, aby byly marže, které zpravodajské jednotky obdrží, klasifikovány jako „vklady“ pouze v tom rozsahu, ve kterém banka poštovního úřadu získá finanční prostředky volně použitelné na další úvěry. Musí-li být část marže, kterou banka poštovního úřadu obdržela, zaslána jinému účastníkovi derivátového trhu (např. clearingovému středisku), měla by být v zásadě pouze ta část, která zůstává k dispozici bance poštovního úřadu, klasifikována jako „vklady“. Složitost současné praxe na trhu komplikuje určení takových marží, které jsou opravdu splatné, neboť různé typy marží se ukládají na stejný účet bez rozlišení, nebo těch marží, které má banka poštovního úřadu k dispozici jako zdroj na poskytování dalších úvěrů. V těchto případech je přijatelné klasifikovat tyto marže jako „ostatní pasiva“ nebo jako „vklady“ podle příslušné vnitrostátní praxe</p> <p>„Účelově vázané zůstatky týkající se např. leasingových smluv“ se klasifikují jako vklady pod položkou „vklady s dohodnutou splatností“ nebo „vklady s výpovědní lhůtou“ podle splatnosti/podmínek příslušné smlouvy</p> <p>Prostředky (vklady) přijaté na základě správy majetku se ve statistické rozvaze banky poštovního úřadu nevykazují (viz kategorie 2 „úvěry poskytnuté na základě správy majetku“)</p>
9.1. Jednodenní vklady	<p>Vklady, které jsou přeměnitelné na peníze nebo které jsou na požádání převoditelné šekem, bankovním příkazem, odepsáním z účtu nebo podobným způsobem bez výrazného zpoždění, omezení nebo sankce. Do této kategorie patří zůstatky představující předem zaplacené částky související s elektronickými penězi, buď ve formě elektronických peněz „na bázi hardwaru“ (např. předplacené karty), nebo „na bázi softwaru“, jež vydávají banky poštovních úřadů. Nepatří sem nepřevoditelné vklady, které lze technicky na požádání vybrat, ale které podléhají výrazným sankcím</p> <ul style="list-style-type: none"> — zůstatky (úročené nebo neúročené), které jsou převoditelné šekem, bankovním příkazem, odepsáním z účtu nebo podobným způsobem bez výrazného omezení nebo sankce — zůstatky (úročené nebo neúročené), které jsou na požádání nebo do konce pracovní doby v den následující po dni, kdy byl vklad učiněn, okamžitě směnitelné na peníze bez výrazné sankce nebo omezení, které však nejsou převoditelné — zůstatky (úročené nebo neúročené) představující předem zaplacené částky související s elektronickými penězi „na bázi hardwaru“ (např. předplacené karty) nebo „na bázi softwaru“ — úvěry splatné do konce pracovní doby v den následující po dni, kdy byl úvěr poskytnut
9.2. Vklady s dohodnutou splatností	<p>Neprévoditelné vklady, které nelze směnit na peníze před dohodnutým pevným termínem nebo které lze převést na peníze před tímto dohodnutým pevným termínem jen tehdy, je-li držitel postížen určitou sankcí. Tato kategorie zahrnuje rovněž administrativně regulované spořitelní vklady, u kterých kritérium splatnosti není relevantní (zarazené do intervalu splatnosti „nad dva roky“). Finanční produkty s možností obnovení musejí být klasifikovány podle nejkratší možné splatnosti. Ačkoliv je možné vklady s dohodnutou splatností vyplatit po předchozím oznámení dříve nebo při zaplacení určitých sankcí na požádání, nejsou tyto znaky pro účely klasifikace považovány za relevantní</p>

Kategorie	Popis hlavních znaků
9.2a. Vklady s dohodnutou splatností do jednoho roku včetně	<ul style="list-style-type: none"> — zůstatky uložené na pevný termín do splatnosti nepřesahující jeden rok (s výjimkou vkladů s původní splatností jeden den), které jsou nepřevoditelné a které nelze směnit na peníze před uplynutím této doby splatnosti — zůstatky uložené na pevný termín do splatnosti nepřesahující jeden rok, které lze vyplatit před tímto termínem na základě předchozího oznámení; bylo-li oznámení podáno, zařadí se tyto zůstatky do kategorie 9.3a — zůstatky uložené na pevný termín do splatnosti nepřesahující jeden rok, které lze vyplatit na požádání s určitou sankcí — marže přijaté na základě derivátových smluv uzavřených na dobu jednoho roku včetně, které představují hotovostní záruku na ochranu proti úvěrovým rizikům, ale zůstávají ve vlastnictví vkladatele, a které se mu po skončení platnosti smlouvy vyplatí zpět — úvěry podložené jediným dokumentem s původní dobou splatnosti do jednoho roku včetně — neobchodovatelné dluhové cenné papíry emitované bankami poštovních úřadů (podložené nebo nepodložené dokumenty) s původní dobou splatnosti do jednoho roku včetně — podřízené dluhy emitované bankami poštovních úřadů ve formě vkladů nebo úvěrů s původní dobou splatnosti do jednoho roku včetně
9.2b. Vklady s dohodnutou splatností nad jeden rok do dvou let včetně	<ul style="list-style-type: none"> — zůstatky uložené na pevný termín do splatnosti od jednoho roku do dvou let, které jsou nepřevoditelné a nelze je směnit na peníze před uplynutím této splatnosti — zůstatky uložené na pevný termín do splatnosti od jednoho roku do dvou let, které lze vyplatit před tímto termínem na základě předchozího oznámení; bylo-li oznámení podáno, zařadí se tyto zůstatky do kategorie 9.3a — zůstatky uložené na pevný termín do splatnosti od jednoho roku do dvou let, které lze vyplatit na požádání s určitou sankcí — marže přijaté na základě derivátových smluv uzavřených na dobu od jednoho roku do dvou let, které představují hotovostní záruku na ochranu proti úvěrovým rizikům, ale zůstávají ve vlastnictví vkladatele, a které se mu po skončení platnosti smlouvy vyplatí zpět — úvěry podložené jediným dokumentem s původní dobou splatnosti od jednoho roku do dvou let — neobchodovatelné dluhové cenné papíry emitované bankami poštovních úřadů (podložené nebo nepodložené dokumenty) s původní dobou splatnosti nad jeden rok do dvou let včetně — podřízené dluhy emitované bankami poštovních úřadů ve formě vkladů nebo úvěrů s původní dobou splatnosti nad jeden rok do dvou let včetně
9.3. Vklady s výpovědní lhůtou	<p>Nepřevoditelné vklady bez dohodnuté splatnosti, které nelze přeměnit na peníze bez předchozí výpovědi a před uplynutím výpovědní lhůty není přeměna na hotovost možná nebo je možná pouze se sankcí. Patří sem vklady, které jsou sice právně vyplatitelné na požádání, avšak podléhaly by sankci a omezením podle vnitrostátních zvyklostí (řadí se do intervalu splatnosti „do tří měsíců včetně“), a investiční účty bez výpovědi nebo dohodnuté splatnosti, které však obsahují podmínku omezující výběr (řadí se do intervalu splatnosti „nad tři měsíce“)</p>
9.3a. Vklady s výpovědní lhůtou do tří měsíců včetně	<ul style="list-style-type: none"> — zůstatky uložené bez pevné splatnosti, které lze vybrat pouze po podání výpovědi, jejíž lhůta nepřesahuje tři měsíce; je-li možný výběr před uplynutím této výpovědní lhůty (nebo i na požádání), podléhá sankci — nepřevoditelné spořitelní vklady na videnou a ostatní typy vkladů drobných stradatelů, které jsou sice právně vyplatitelné na požádání, podléhaly by však výrazné sankci — zůstatky uložené na pevný termín do splatnosti, které jsou nepřevoditelné, ale které byly vypovězeny pro předčasný výběr s lhůtou nepřesahující tři měsíce

PŘÍLOHA III

MINIMÁLNÍ STANDARDY ZÁVAZNÉ PRO SKUTEČNÝ SOUBOR ZPRAVODAJSKÝCH JEDNOTEK

Zpravodajské jednotky musí dodržovat tyto minimální standardy, aby splnily statistickou zpravodajskou povinnost vůči ECB.

1. Minimální standardy pro přenos

- a) Výkazy musí být národním centrálním bankám předkládány včas a ve lhůtách, které stanoví národní centrální banky;
- b) forma a formát statistických výkazů musí splňovat technické požadavky na výkaznictví stanovené národními centrálními bankami;
- c) zpravodajská jednotka musí určit kontaktní osobu či osoby;
- d) musí být dodrženy technické parametry pro přenos dat do národních centrálních bank.

2. Minimální standardy pro přesnost

- e) Statistické údaje musí být správné:
 - všechny lineární vazby musí být splněny (např. dílčí součty musí vytvářet výsledné součty),
 - údaje musí být v rámci jednotlivých periodicit konzistentní;
- f) zpravodajské jednotky musí být schopny poskytnout informace o trendech, vyplývajících z předložených údajů;
- g) všechny statistické údaje musí být úplné: chybějící údaje je nutno vyznačit, vysvětlit národním centrálním bankám a případně co nejdříve dodat;
- h) statistické údaje nesmějí obsahovat časové a strukturální mezery;
- i) zpravodajské jednotky musí dodržovat rozměry a počet desetinných míst, které pro technický přenos údajů stanoví národní centrální banky;
- j) zpravodajské jednotky se musí řídit zásadami zaokrouhlování stanovenými národními centrálními bankami pro technický přenos dat.

3. Minimální standardy pro pojmovou shodu

- k) Statistické údaje musí splňovat definice a klasifikace obsažené v tomto nařízení;
- l) v případě odchylek od těchto definic a klasifikací musí zpravodajské jednotky případně pravidelně sledovat a kvantifikovat rozdíl mezi použitými opatřeními a opatřeními obsaženými v tomto nařízení;
- m) zpravodajské jednotky musí být schopny vysvětlit zlomové změny v hlášených údajích ve srovnání s hodnotami za předcházející období.

4. Minimální standardy pro opravy

- n) Je nutné řídit se metodami a postupy pro opravy stanovenými ECB a národními centrálními bankami. Opravy odchylovající se od pravidelných revizí musí být doprovázeny vysvětlujícími poznámkami.
-

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 5. května 2006

**o podpisu a prozatímním uplatňování Dohody mezi Evropským společenstvím a Novým Zélandem
o některých aspektech leteckých služeb**

(2006/466/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem první větou této smlouvy,

Podpis Dohody mezi Evropským společenstvím a Novým Zélandem o některých aspektech leteckých služeb se schvaluje jménem Společenství s výhradou rozhodnutí Rady o uzavření uvedené dohody.

s ohledem na návrh Komise,

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

vzhledem k těmto důvodům:

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu či osoby zmocněné podepsat dohodu jménem Společenství s výhradou jejího uzavření.

Článek 3

(1) Rada dne 5. června 2003 pověřila Komisi, aby zahájila jednání se třetími zeměmi o nahrazení některých ustanovení stávajících dvoustranných dohod dohodou Společenství.

Než dohoda vstoupí v platnost, je uplatňována prozatímně od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy si strany vzájemně oznámí dokončení postupů nutných pro tento účel.

Článek 4

(2) Komise jménem Společenství sjednala dohodu s Novým Zélandem o některých aspektech leteckých služeb (dále jen „dohoda“) v souladu s mechanismy a směnicemi uvedenými v příloze rozhodnutí Rady, kterým se Komise zmocňuje, aby zahájila jednání se třetími zeměmi o nahrazení některých ustanovení stávajících dvoustranných dohod dohodou Společenství.

Předseda Rady je oprávněn učinit oznámení stanovené v čl. 8 odst. 2 dohody.

(3) Dohoda by měla být podepsána a prozatímně uplatňována s výhradou pozdějšího uzavření,

V Bruselu dne 5. května 2006.

Za Radu

předseda

K.-H. GRASSER

DOHODA**mezi Evropským společenstvím a Novým Zélandem o některých aspektech leteckých služeb**

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

na jedné straně a

NOVÝ ZÉLAND

na straně druhé

(dále jen „smluvní strany“)

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že mezi několika členskými státy Evropského společenství a Novým Zélandem byly uzavřeny dvoustranné dohody o leteckých službách, které obsahují ustanovení, jež jsou v rozporu s právem Společenství,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že Evropské společenství má výlučnou pravomoc ohledně řady aspektů, které mohou být obsaženy v dvoustranných dohodách o leteckých službách uzavřených mezi členskými státy Evropského společenství a třetími zeměmi,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že podle práva Evropského společenství mají letečtí dopravci Společenství usazení v členském státě právo na nediskriminační přístup na letecké trasy mezi uvedeným členským státem a třetími zeměmi,

S OHLEDEM na dohody mezi Evropským společenstvím a některými třetími zeměmi, podle nichž mají státní příslušníci těchto třetích zemí možnost nabýt vlastnictví leteckých dopravců, kterým byly vydány licence v souladu s právem Evropského společenství,

UZNÁVAJÍCE, že ustanovení dvoustranných dohod o leteckých službách mezi členskými státy Evropského společenství a Novým Zélandem, která jsou v rozporu s právem Evropského společenství, musí být plně uvedena do souladu s tímto právem, aby se vytvořil řádný právní základ pro letecké služby mezi Evropským společenstvím a Novým Zélandem a aby se zachovala nepřetržitost těchto leteckých služeb,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že záměrem Evropského společenství v této dohodě není zvýšit celkový objem letecké dopravy mezi Evropským společenstvím a Novým Zélandem, narušit rovnováhu mezi leteckými dopravci Společenství a leteckými dopravci Nového Zélandu ani změnit ustanovení stávajících dvoustranných dohod o leteckých službách, která se týkají přepravních práv,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1**Obecná ustanovení**

1. Pro účely této dohody se „členskými státy“ rozumějí členské státy Evropského společenství; „smluvní stranou“ smluvní strana této dohody, „stranou“ smluvní strana příslušné dvoustranné dohody o leteckých službách, „leteckým dopravcem“ také letecká dopravní společnost a „územím Evropského společenství“ území členských států, na které se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství.

2. Ve všech dohodách uvedených v příloze I se odkazy na státní příslušníky členského státu, který je stranou dané dohody, považují za odkazy na státní příslušníky členských států Evropského společenství.

3. Ve všech dohodách uvedených v příloze I se odkazy na letecké dopravce nebo letecké dopravní společnosti členského státu, který je stranou uvedené dohody, považují za odkazy na

letecké dopravce nebo letecké dopravní společnosti určené tímto členským státem.

Článek 2**Určení, oprávnění a zrušení**

1. Odstavce 3 a 4 tohoto článku mají přednost před odpovídajícími ustanoveními článků uvedených v příloze II bodech a) a b) týkajícími se určení leteckého dopravce příslušným členským státem, jeho oprávnění a povolení vydaných Novým Zélandem a zamítnutí, zrušení, dočasného odnětí anebo omezení oprávnění nebo povolení leteckého dopravce.

2. Odstavce 3 a 4 tohoto článku mají přednost před odpovídajícími ustanoveními článků uvedených v příloze II bodech a) a b) této dohody týkajícími se určení leteckých dopravců Novým Zélandem, jeho oprávnění a povolení vdaných příslušným členským státem a zamítnutí, zrušení, dočasného odnětí anebo omezení oprávnění nebo povolení leteckého dopravce.

3. Po obdržení takového určení a žádostí určeného leteckého dopravce nebo dopravců v podobě a způsobem, které jsou předepsány pro provozní oprávnění a technická povolení, udělí každá strana, s výhradou odstavců 4 a 5, odpovídající oprávnění a povolení s minimálním procesním zpožděním za předpokladu, že:

- a) v případě leteckého dopravce určeného členským státem:
- i) letecký dopravce je usazen podle Smlouvy o založení Evropského společenství na území určujícího členského státu a má platnou provozní licenci od členského státu v souladu s právem Evropského společenství,
 - ii) členský stát odpovědný za vydání jeho osvědčení provozovatele letecké dopravy (AOC) vykonává a udržuje účinnou regulativní kontrolu leteckého dopravce a v určení je zřetelně označen příslušný letecký úřad,
 - iii) letecký dopravce má hlavní místo podnikání na území členského státu, který mu udělil platnou provozní licenci, a
 - iv) letecký dopravce je vlastněn přímo nebo prostřednictvím většinového vlastnictví a skutečně kontrolován členskými státy nebo státními příslušníky členských států nebo jinými státy uvedenými v příloze III nebo státními příslušníky těchto jiných států;
- b) v případě leteckého dopravce určeného Novým Zélandem:
- i) Nový Zéland vykonává a udržuje účinnou regulativní kontrolu leteckého dopravce a
 - ii) letecký dopravce má hlavní místo podnikání a sídlo na Novém Zélandu.

4. Kterákoli strana může zamítnout, zrušit, dočasně odejmout nebo omezit provozní oprávnění nebo technické povolení leteckého dopravce určeného druhou stranou v případech, kdy:

- a) v případě leteckého dopravce určeného členským státem:
- i) letecký dopravce není usazen podle Smlouvy o založení Evropského společenství na území určujícího členského státu nebo nemá platnou provozní licenci od členského státu v souladu s právem Evropského společenství,
 - ii) členský stát odpovědný za vydání jeho osvědčení provozovatele letecké dopravy (AOC) nevykonává nebo neudržuje účinnou regulativní kontrolu leteckého dopravce nebo v určení není zřetelně označen příslušný letecký úřad,

iii) letecký dopravce nemá hlavní místo podnikání na území členského státu, který mu udělil platnou provozní licenci,

iv) letecký dopravce není vlastněn přímo nebo prostřednictvím většinového vlastnictví nebo není skutečně kontrolován členskými státy nebo státními příslušníky členských států nebo jinými státy uvedenými v příloze III nebo státními příslušníky těchto jiných států,

v) letecký dopravce již obdržel provozní oprávnění na základě dvoustranné dohody mezi Novým Zélandem a jiným členským státem a Nový Zéland může prokázat, že vykonáváním přepravních práv na základě této dohody na trase, která zahrnuje místo v tomto jiném členském státě, by obcházel omezení přepravních práv, jež jsou uložena touto jinou dohodou, nebo

vi) určený letecký dopravce je držitelem osvědčení provozovatele letecké dopravy (AOC) vydaného členským státem, mezi Novým Zélandem a uvedeným členským státem není uzavřena žádná dvoustranná dohoda o leteckých službách a uvedený členský stát odepřel přepravní práva leteckému dopravci určenému Novým Zélandem;

b) v případě leteckého dopravce určeného Novým Zélandem:

i) Nový Zéland neudržuje účinnou regulativní kontrolu leteckého dopravce nebo

ii) letecký dopravce nemá hlavní místo podnikání a sídlo na Novém Zélandu.

5. Při výkonu svého práva podle odstavce 4 nediskriminuje Nový Zéland letecké dopravce členských států na základě státní příslušnosti, aniž jsou dotčena jeho práva podle odst. 4 písm. a) bodů v) a vi).

Článek 3

Práva v souvislosti s regulativní kontrolou

1. Odstavec 2 tohoto článku doplňuje články uvedené v příloze II bodě c).

2. Pokud členský stát určil leteckého dopravce, jehož regulativní kontrolu vykonává a udržuje jiný členský stát, uplatňují se práva Nového Zélandu podle bezpečnostních ustanovení dohody mezi členským státem, který určil leteckého dopravce, a Novým Zélandem rovněž na přijímání, vykonávání nebo udržování bezpečnostních standardů tímto jiným členským státem a na oprávnění k provozu tohoto leteckého dopravce.

Článek 4**Zdanění leteckých pohonných hmot**

1. Odstavec 2 tohoto článku doplňuje odpovídající ustanovení článků uvedených v příloze II bodě d).
2. Bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení, která jsou s tímto v rozporu, nebrání nic, co je stanoveno v dohodách uvedených v příloze II bodě d), členským státům nebo Novému Zélandu v nediskriminačním uložení daní, dávek, cel či různých poplatků na pohonné hmoty dodané na jejich území pro použití v letadle určeného leteckého dopravce členského státu nebo Nového Zélandu, který poskytuje služby mezi dvěma místy na území jednotlivých smluvních stran.

Článek 5**Tarify**

1. Odstavec 2 tohoto článku doplňuje články uvedené v příloze II bodě e).
2. Tarify za přepravu uskutečněnou zcela v rámci Evropského společenství, které jsou účtovány leteckým dopravcem nebo dopravci určenými Novým Zélandem podle dohody uvedené v příloze I a obsahující ustanovení uvedené v příloze II bodě e), podléhají právu Evropského společenství. Právo Evropského společenství se použije nediskriminačním způsobem.
3. Tarify za přepravu uskutečněnou zcela v rámci Nového Zélandu, které jsou účtovány leteckými dopravci určenými členskými státy podle dohody uvedené v příloze I a obsahující ustanovení uvedené v příloze II bodě e) podléhají právu Nového Zélandu. Právo Nového Zélandu se použije nediskriminačním způsobem.

Článek 6**Přílohy dohody**

Přílohy této dohody tvoří její nedílnou součást.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

V Bruselu ve dvou vyhotoveních dne dvacátého prvního června roku dva tisíce šest v jazyce anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském. V případě rozporů má anglické znění přednost před zněními v ostatních jazycích.

Článek 7**Revize nebo změna**

Smluvní strany mohou tuto dohodu kdykoli po vzájemné dohodě revidovat nebo změnit.

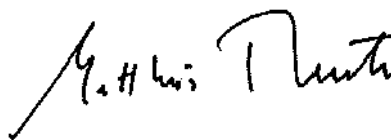
Článek 8**Vstup v platnost**

1. Tato dohoda vstupuje v platnost poté, co si smluvní strany navzájem písemně oznámí, že byly dokončeny jejich vnitřní postupy potřebné pro vstup dohody v platnost.
2. Bez ohledu na odstavec 1 smluvní strany souhlasí s prozatímním uplatňováním této dohody od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy si smluvní strany vzájemně oznámí dokončení postupů nutných pro tento účel.
3. Dohody a jiná ujednání mezi členskými státy a Novým Zélandem, které ke dni podpisu této dohody ještě nevstoupily v platnost a nejsou prozatímně uplatňovány, jsou uvedeny v příloze I bodě b). Tato dohoda se vztahuje na všechny takové dohody a ujednání po jejich vstupu v platnost nebo začátku prozatímního uplatňování.

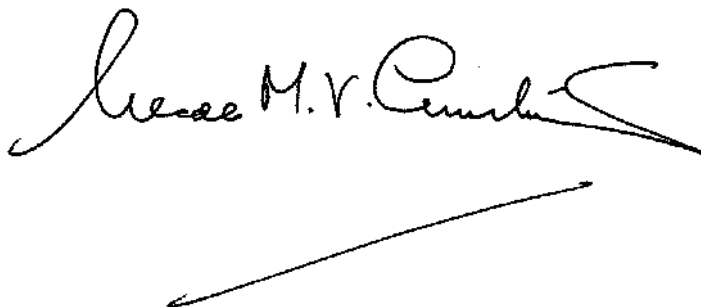
Článek 9**Ukončení platnosti**

1. V případě ukončení platnosti některé dohody uvedené v příloze I současně končí platnost všech ustanovení této dohody, které se týkají dotyčné dohody uvedené v příloze I.
2. V případě ukončení platnosti všech dohod uvedených v příloze I současně končí platnost této dohody.

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen

Por Nueva Zelanda
 Za Nový Zéland
 For New Zealand
 Für Neuseeland
 Uus-Meremaa nimel
 Για τη Νέα Ζηλανδία
 For New Zealand
 Pour la Nouvelle-Zélande
 Per la Nuova Zelanda
 Jaunzēlandes vārdā
 Naujosios Zelandijos vardu
 Új-Zéland részéről
 Għan-New Zealand
 Voor Nieuw-Zeeland
 W imieniu Nowej Zelandii
 Pela Nova Zelândia
 Za Nový Zéland
 Za Novo Zelandijo
 Uuden-Seelannin puolesta
 För Nya Zeeland

PŘÍLOHA I

Seznam dohod uvedených v článku 1 této dohody

- a) Dohody o leteckých službách mezi Novým Zélandem a členskými státy Evropského společenství, které byly ke dni podpisu této dohody uzavřené, podepsané nebo prozatímně uplatňované:
- Dohoda mezi rakouskou spolkovou vládou a vládou Nového Zélandu o letecké dopravě, podepsaná ve Vídni dne 14. března 2002 (dále jen „novozélandsko-rakouská dohoda“);
 - Dohoda mezi vládou Belgického království a vládou Nového Zélandu o leteckých službách, podepsaná ve Wellingtonu dne 4. června 1999 (dále jen „novozélandsko-belgická dohoda“);
 - Dohoda mezi Dánským královstvím a Novým Zélandem o leteckých službách, podepsaná ve Wellingtonu dne 7. února 2001 (dále jen „novozélandsko-dánská dohoda“);
- doplňná Dohodou o spolupráci mezi skandinávskými zeměmi týkající se společnosti Scandinavian Airlines System (SAS), podepsanou ve Wellingtonu dne 7. února 2001;
- Dohoda mezi vládou Francouzské republiky a vládou Nového Zélandu o leteckých službách, podepsaná v Paříži dne 9. listopadu 1967 (dále jen „novozélandsko-francouzská dohoda“);
- naposledy pozměněná výměnou nót ze dne 9. srpna 1971;
- Dohoda mezi Spolkovou republikou Německo a Novým Zélandem o letecké dopravě, podepsaná v Bonnu dne 2. listopadu 1987, v platném znění (dále jen „novozélandsko-německá dohoda“);
 - Dohoda mezi vládou Irska a vládou Nového Zélandu o leteckých službách, podepsaná v Dublinu dne 27. května 1999 (dále jen „novozélandsko-irská dohoda“);
 - Dohoda mezi vládou Nového Zélandu a vládou Italské republiky o leteckých službách, podepsaná v Římě v září roku 2001 (dále jen „novozélandsko-italská dohoda“);
 - Dohoda mezi vládou Lucemburského velkovévodství a vládou Nového Zélandu o leteckých službách, podepsaná ve Wellingtonu dne 2. listopadu 1992 (dále jen „novozélandsko-lucemburská dohoda“);
 - návrh Dohody mezi vládou Nového Zélandu a vládou Nizozemského království o leteckých službách mezi územími těchto států a mimo ně, přiložený k memorandu o porozumění podepsanému v Haagu dne 11. května 1999 (dále jen „návrh novozélandsko-nizozemské dohody“);
 - Dohoda mezi Španělským královstvím a Novým Zélandem o letecké dopravě, podepsaná v Madridu dne 6. května 2002 (dále jen „novozélandsko-španělská dohoda“);
 - Dohoda mezi Švédským královstvím a Novým Zélandem o leteckých službách; podepsaná ve Wellingtonu dne 7. února 2001 (dále jen „novozélandsko-švédská dohoda“);
- doplňná Dohodou o spolupráci mezi skandinávskými zeměmi týkající se společnosti Scandinavian Airlines System (SAS), podepsanou ve Wellingtonu dne 7. února 2001;
- b) Dohody o leteckých službách a jiná ujednání parafovaná nebo podepsaná mezi Novým Zélandem a členskými státy Evropského společenství, které ke dni podpisu této dohody ještě nevstoupily v platnost a nejsou prozatímně uplatňovány.

PŘÍLOHA II

Seznam článků dohod uvedených v příloze I, na které se odkazuje v článcích 2 až 5 této dohody

a) Určení členským státem:

- článek 3 novozélandsko–rakouské dohody,
- článek 4 novozélandsko–belgické dohody,
- článek 3 novozélandsko–dánské dohody,
- článek 3 novozélandsko–německé dohody (*),
- článek 3 novozélandsko–irské dohody (*),
- článek 4 novozélandsko–italské dohody (*),
- článek 3 novozélandsko–lucemburské dohody (*),
- článek 4 návrhu novozélandsko–nizozemské dohody (*),
- článek 3 novozélandsko–španělské dohody,
- článek 3 novozélandsko–švédské dohody.

b) Zamítnutí, zrušení, dočasné odnětí anebo omezení oprávnění nebo povolení:

- článek 4 novozélandsko–rakouské dohody,
- článek 5 novozélandsko–belgické dohody,
- článek 4 novozélandsko–dánské dohody,
- článek 8 novozélandsko–francouzské dohody (*),
- článek 4 novozélandsko–německé dohody (*),
- článek 4 novozélandsko–irské dohody (*),
- článek 5 novozélandsko–italské dohody (*),
- článek 4 novozélandsko–lucemburské dohody (*),
- článek 5 návrhu novozélandsko–nizozemské dohody (*),
- článek 4 novozélandsko–španělské dohody,
- článek 4 novozélandsko–švédské dohody.

c) Regulativní kontrola:

- článek 6 novozélandsko–rakouské dohody,
- článek 7 novozélandsko–belgické dohody,
- článek 13 novozélandsko–dánské dohody,
- článek 11a novozélandsko–německé dohody,
- článek 6 novozélandsko–irské dohody,
- článek 11 novozélandsko–italské dohody,
- článek 6 novozélandsko–lucemburské dohody,
- článek 12 návrhu novozélandsko–nizozemské dohody,
- článek 11 novozélandsko–španělské dohody,
- článek 13 novozélandsko–švédské dohody.

(*) Na tato ustanovení se nevztahuje čl. 2 odst. 2 této dohody.

d) Zdanění leteckých pohonných hmot:

- článek 7 novozélandsko–rakouské dohody,
- článek 10 novozélandsko–belgické dohody,
- článek 5 novozélandsko–dánské dohody,
- článek 6 novozélandsko–francouzské dohody,
- článek 6 novozélandsko–německé dohody,
- článek 9 novozélandsko–irské dohody,
- článek 6 novozélandsko–italské dohody,
- článek 8 novozélandsko–lucemburské dohody,
- článek 10 návrhu novozélandsko–nizozemské dohody,
- článek 5 novozélandsko–španělské dohody,
- článek 5 novozélandsko–švédské dohody.

e) Tarify za přepravu v rámci Evropského společenství:

- článek 11 novozélandsko–rakouské dohody,
 - článek 13 novozélandsko–belgické dohody,
 - článek 9 novozélandsko–dánské dohody,
 - článek 10 novozélandsko–francouzské dohody,
 - článek 10 novozélandsko–německé dohody,
 - článek 12 novozélandsko–irské dohody,
 - článek 8 novozélandsko–italské dohody,
 - článek 10 novozélandsko–lucemburské dohody,
 - článek 6 návrhu novozélandsko–nizozemské dohody,
 - článek 7 novozélandsko–španělské dohody,
 - článek 9 novozélandsko–švédské dohody.
-

*PŘÍLOHA III***Seznam jiných států uvedených v článku 2 této dohody**

- a) Islandská republika (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru);
 - b) Lichtenštejnské knížectví (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru);
 - c) Norské království (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru);
 - d) Švýcarská konfederace (v rámci dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě).
-

(Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii)

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 21. listopadu 2005

o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací

(2006/467/SZBP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na články 24 a 38 této smlouvy,

s ohledem na doporučení předsednictví,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na zasedání ve dnech 27. a 28. listopadu 2003 se Rada rozhodla zmocnit předsednictví, kterému je nápomocen generální tajemník, vysoký představitel pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, k zahájení jednání s některými třetími státy v souladu s články 24 a 38 Smlouvy o Evropské unii, aby Evropská unie mohla s každým z nich uzavřít dohodu o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací.
- (2) Na základě tohoto zmocnění k zahájení jednání sjednalo předsednictví, kterému byl nápomocen generální tajemník, vysoký představitel, dohodu s Islandskou republikou o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací.
- (3) Uvedená dohoda by měla být schválena,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Dohoda mezi Evropskou unií a Islandskou republikou o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací se schvaluje jménem Evropské unie.

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat dohodu zavazující Evropskou unii.

Článek 3

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem přijetí.

Článek 4

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 21. listopadu 2005.

Za Radu
předseda
J. STRAW

PŘEKLAD

DOHODA

mezi Islandskou republikou a Evropskou unií o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací

ISLANDSKÁ REPUBLIKA

na jedné straně a

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „EU“, zastoupená předsednictvím Rady Evropské unie,

na straně druhé,

dále jen „strany“,

VZHLEDEM K TOMU, že Islandská republika a EU sdílejí cíle posílit všemi způsoby svou bezpečnost a poskytovat svým občanům vysokou úroveň ochrany v prostoru bezpečnosti;

VZHLEDEM K TOMU, že Islandská republika a EU se dohodly, že by se mezi nimi měly rozvíjet konzultace a spolupráce v otázkách společného zájmu ve vztahu k bezpečnosti;

VZHLEDEM K TOMU, že proto v této souvislosti existuje trvalá potřeba výměny utajovaných informací mezi Islandskou republikou a EU;

UZNÁVAJÍCE, ŽE plná a účinná konzultace a spolupráce mohou vyžadovat přístup k utajovaným informacím a materiálům Islandské republiky a EU a výměnu utajovaných informací a souvisejících materiálů mezi Islandskou republikou a EU;

VĚDOMY SI TOHO, ŽE tento přístup k utajovaným informacím a souvisejícím materiálům a jejich výměna vyžadují vhodná bezpečnostní opatření;

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Pro splnění cílů posílení bezpečnosti každé strany všemi způsoby se tato dohoda vztahuje na utajované informace nebo materiály v jakékoli podobě poskytované nebo vyměňované mezi stranami.

Článek 2

Pro účely této dohody se utajovanou informací rozumí každá informace (poznatek, který může být jakýmkoli způsobem sdělován) nebo materiál, pro které je stanoveno, že vyžadují ochranu proti nedovolenému vyzrazení, a které byly takto označeny bezpečnostním stupněm utajení (dále jen „utajované informace“).

Článek 3

Pro účely této dohody se „EU“ rozumí Rada Evropské unie (dále jen „Rada“), generální tajemník, vysoký představitel, generální sekretariát Rady a Komise Evropských společenství (dále jen „Evropská komise“).

Článek 4

Každá strana

- a) chrání a zabezpečuje utajované informace, na které se vztahuje tato dohoda a které jí poskytla nebo předala výměnou druhá strana;
- b) zajistí, aby si utajované informace, na které se vztahuje tato dohoda a které se poskytují nebo vyměňují, zachovaly stupeň bezpečnostního utajení, které jim přidělila poskytující strana. Přijímající strana chrání a zabezpečuje utajované informace podle ustanovení vlastních bezpečnostních předpisů pro informace nebo materiály, které jsou opatřeny rovnocenným stupněm utajení, jak je stanoveno v bezpečnostních pravidlech, která mají být zavedena podle článků 11 a 12;
- c) nepoužije utajované informace, na které se vztahuje tato dohoda, pro jiné účely, než ke kterým je jejich původce určil a ke kterým je poskytl nebo předal výměnou;

d) nevyzradí tyto utajované informace, na které se vztahuje tato dohoda, bez předchozího souhlasu původce třetím stranám ani žádnému orgánu nebo subjektu EU, který není uveden v článku 3.

Článek 5

1. Utajované informace může jedna strana („poskytující strana“) zpřístupnit nebo uvolnit v souladu se zásadou kontroly původcem druhé straně („přijímající straně“).

2. Pro předání jiným příjemcům než stranám této dohody přijme přijímající strana rozhodnutí o zpřístupnění či uvolnění utajovaných informací pouze po souhlasu poskytující strany v souladu se zásadou kontroly původcem, jak je stanovena v bezpečnostních předpisech poskytující strany.

3. Při provádění odstavců 1 a 2 není povoleno žádné obecně použitelné uvolňování, pokud mezi sebou strany nezavedou a nedohodnou postupy týkající se určitých kategorií informací a odpovídající jejich provozním požadavkům.

Článek 6

Každá strana a její subjekty definované v článku 3 budou mít bezpečnostní organizaci a bezpečnostní programy založené na základních zásadách a minimálních bezpečnostních normách, které budou zahrnuty do bezpečnostních systémů stran, vypracovaných podle článků 11 a 12, aby bylo zajištěno, že na utajované informace, na které se vztahuje tato dohoda, bude uplatňována rovnocenná úroveň ochrany.

Článek 7

1. Strany zajistí, že všechny osoby, které při výkonu svých úředních povinností potřebují přístup k utajovaným informacím poskytovaným nebo vyměňovaným podle této dohody nebo jejichž povinnosti nebo funkce mohou přístup k nim umožňovat, musí projít odpovídajícími bezpečnostními prověrkami dříve, než jim je k těmto informacím udělen přístup.

2. Postupy bezpečnostní prověrky budou stanoveny tak, aby určily, zda osoba může s přihlédnutím k její oddanosti, důvěryhodnosti a spolehlivosti mít přístup k utajovaným informacím.

Článek 8

Strany si poskytují vzájemnou pomoc v záležitostech bezpečnosti utajovaných informací, na které se vztahuje tato dohoda, a

ve věcech společného bezpečnostního zájmu. Pro posouzení účinnosti bezpečnostních pravidel v mezích své pravomoci, která mají být zavedena podle článků 11 a 12, provádějí orgány určené v článku 11 vzájemné bezpečnostní konzultace a kontroly.

Článek 9

1. Pro účely této dohody

a) Co se týče EU:

veškerá korespondence se zasílá Radě na adresu:

Council of the European Union
Chief Registry Officer
Rue de la Loi/Wetstraat, 175
B-1048 Brussels.

Vedoucí spisovny Rady předá veškerou korespondenci členským státům a Evropské komisi s výhradou odstavce 2.

b) Co se týče Islandské republiky:

veškerá korespondence se zasílá řediteli politického odboru Ministerstva zahraničních věcí Islandské republiky a v případě potřeby se předává prostřednictvím mise Islandu u Evropské unie na adresu:

Mission of Iceland to the European Union
Registry Officer
Rond-point Schuman 11
B-1040 Brussels.

2. Výjimečně může být z provozních důvodů korespondence od jedné strany, která je přístupná pouze určeným příslušným úředníkům, orgánům nebo službám této strany, zaslána a zpřístupněna těmto určeným příslušným úředníkům, orgánům nebo službám druhé strany konkrétně označeným jako příjemci, s ohledem na jejich příslušnost a při dodržení zásady „vědět jen to nejnütnější“. Co se týče EU, bude tato korespondence předávána prostřednictvím vedoucího spisovny Rady.

Článek 10

Stálý státní tajemník Ministerstva zahraničních věcí Islandské republiky a generální tajemníci Rady a Evropské komise dohlédají na provádění této dohody.

Článek 11

Pro provádění této dohody

1. Ministerstvo zahraničních věcí Islandské republiky, jednající jménem vlády Islandské republiky a z jejího zmocnění, odpovídá za vypracování bezpečnostních pravidel pro ochranu a zabezpečení utajovaných informací poskytovaných Islandské republice podle této dohody.
2. Bezpečnostní kancelář generálního sekretariátu Rady, pod vedením a z pověření generálního tajemníka Rady, jednajícího jménem Rady a z jejího zmocnění, odpovídá za vypracování bezpečnostních pravidel pro ochranu a zabezpečení utajovaných informací poskytovaných Evropské unii podle této dohody.
3. Bezpečnostní ředitelství Evropské komise, jednající jménem Evropské komise a z jejího zmocnění, odpovídá za vypracování bezpečnostních pravidel pro ochranu utajovaných informací poskytovaných nebo vyměňovaných podle této dohody v rámci Evropské komise a jejích prostor.

Článek 12

Bezpečnostní pravidla, která mají být zavedena podle článku 11 po dohodě mezi třemi dotčenými příslušnými bezpečnostními orgány, stanoví normy vzájemné bezpečnostní ochrany pro utajované informace, na které se vztahuje tato dohoda. Na straně EU podléhají tyto normy schválení Bezpečnostním výborem Rady.

Článek 13

Příslušné bezpečnostní orgány definované v článku 11 stanoví postupy, podle kterých se bude postupovat v případech prokázaného nebo předpokládaného ohrožení utajovaných informací, na které se vztahuje tato dohoda.

Článek 14

Před poskytnutím utajovaných informací, na které se vztahuje tato dohoda, mezi stranami si musí příslušné bezpečnostní orgány definované v článku 11 vzájemně potvrdit, že přijímající strana je schopna chránit a zabezpečit informace, na které se vztahuje tato dohoda, způsobem, který odpovídá pravidlům, která budou zavedena podle článků 11 a 12.

Článek 15

Tato dohoda nijak nebrání stranám v uzavření jiných dohod týkajících se poskytování nebo výměny utajovaných informací, na které se vztahuje tato dohoda, za předpokladu, že nejsou v rozporu s ustanoveními této dohody.

Článek 16

Veškeré spory mezi EU a Islandskou republikou vzniklé výkladem nebo uplatňováním této dohody se řeší jednáním mezi stranami.

Článek 17

1. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem prvního měsíce následujícího po tom, co si strany vzájemně oznámí dokončení vnitřních postupů potřebných k tomuto účelu.
2. Tato dohoda může být přezkoumána pro zvážení případných změn na návrh kterékoliv strany.
3. Jakákoli změna této dohody může být učiněna pouze písemně a vzájemnou dohodou stran. Vstoupí v platnost po vzájemném oznámení, jak je stanoveno v odstavci 1.

Článek 18

Tato dohoda může být vypovězena písemnou výpovědí jedné strany doručenou druhé straně. Výpověď nabývá účinku šest měsíců po převzetí oznámení druhou stranou, nedotkne se však žádných závazků, které již podle této dohody byly převzaty. Zejména veškeré utajované informace poskytnuté nebo získané výměnou podle této dohody budou i nadále chráněny v souladu s ustanoveními této dohody.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní a řádně zmocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

V Lucemburku dne dvanáctého června dva tisíce šest ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém.

Za Islandskou republiku

Za Evropskou unii

SPOLEČNÁ AKCE RADY 2006/468/SZBP

ze dne 5. července 2006

o obnovení a revizi mandátu zvláštního zástupce Evropské unie pro Súdán

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 14, čl. 18 odst. 5 a čl. 23 odst. 2 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 18. července 2005 Rada přijala společnou akci 2005/556/SZBP o jmenování zvláštního zástupce Evropské unie pro Súdán ⁽¹⁾.
- (2) Evropská unie se na diplomatické a politické úrovni od počátku aktivně účastní mezinárodního úsilí o potlačení a vyřešení krize v Dárfúru.
- (3) Evropská unie si přeje posílit svou politickou úlohu v krizi s mnoha místními, regionálními a mezinárodními činiteli a zachovat návaznost mezi pomocí Evropské unie při řešení krize v Dárfúru v čele s Africkou unií na jedné straně a celkovými politickými vztahy se Súdánem, včetně provádění souhrnné mírové dohody mezi vládou Súdánu a Súdánským lidovým osvobozeným hnutím/armádou (SPLM/A), na straně druhé.
- (4) Dne 5. května 2006 byla v Abuji uzavřena mírová dohoda o Dárfúru mezi súdánskou vládou a Súdánským osvobozeným hnutím/armádou (SLM/A). Evropská unie bude usilovat o důsledné a rychlé provádění této dohody jakožto nezbytného předpokladu pro trvalý mír a bezpečnost a ukončení utrpení milionů lidí v Dárfúru. Úkoly zvláštního zástupce Evropské unie by měly plně zohledňovat úlohu Evropské unie, pokud jde o provádění mírové dohody o Dárfúru, a to i v souvislosti s procesem vnitrodárfúrsko dialogu a konzultací.
- (5) Evropská unie poskytuje misi Africké unie v oblasti Dárfúru v Súdánu (AMIS) významnou pomoc, a to v oblasti plánování a podpory řízení, financování a logistiky.
- (6) Africká unie uvedla, že je třeba významně posílit misi AMIS vzhledem k dalším úkolům, které má mise plnit v souvislosti s prováděním mírové dohody o Dárfúru, což znamená rozšíření mise AMIS, pokud jde o další vojenský a civilní policejní personál, logistiku a celkové schopnosti. Dne 15. května 2006 souhlasila Rada s prodloužením civilně-vojenské akce Evropské unie na podporu mise Africké unie v oblasti Dárfúru v Súdánu.

Proto jsou i nadále nezbytná odpovídající politická jednání s Africkou unií a vládou Súdánu, jakož i zvláštní koordinační schopnosti.

- (7) Dne 31. března 2005 přijala Rada bezpečnosti OSN rezoluci 1593 (2005) o zprávě Mezinárodní vyšetřovací komise o porušování mezinárodního humanitárního práva a lidských práv v Dárfúru.
- (8) Stálá přítomnost v Chartúmu by umožnila posílení styků zvláštního zástupce EU se súdánskou vládou, súdánskými politickými stranami, s velitelstvím mise AMIS, Organizací spojených národů a jejími agenturami a s diplomatickými misemi, jakož i podrobnější sledování činností Výboru pro posuzování a hodnocení a souvisejících pracovních skupin a komisí a větší podíl na těchto činnostech. Umožnila by rovněž sledovat podrobněji situaci ve východním Súdánu a udržovat pravidelné styky s vládou jižního Súdánu a Súdánským lidovým osvobozeným hnutím.
- (9) Mandát zvláštního zástupce EU pro Súdán by proto měl být revidován a obnoven a jeho trvání sladeno s mandáty jiných zvláštních zástupců EU. Společná akce 2005/556/SZBP by proto měla být zrušena.
- (10) Zvláštní zástupce EU bude vykonávat svůj mandát za situace, která se může zhoršit a která by mohla narušit cíle SZBP stanovené v článku 11 Smlouvy,

PŘIJALA TUTO SPOLEČNOU AKCI:

Článek 1

Mandát pana Pekky HAAVISTA jakožto zvláštního zástupce Evropské unie pro Súdán se obnovuje do 28. února 2007.

Článek 2

Mandát zvláštního zástupce EU vychází z cílů politiky Evropské unie v Súdánu, zejména pokud jde o:

- a) úsilí vyvíjené v rámci mezinárodního společenství a na podporu Africké unie a OSN s cílem pomáhat súdánským stranám, Africké unii a OSN provádět mírovou dohodu o Dárfúru, jakož i usnadnit provádění souhrnné mírové dohody a podpory dialogu jih-jih, s patřičným ohledem na regionální rozměr těchto otázek a zásadu, že Afrika sama rozhoduje o svém osudu, a

⁽¹⁾ Úř. věst. L 188, 20.7.2005, s. 43.

b) zajištění maximální účinnosti a viditelnosti příspěvku Evropské unie misi Africké unie v oblasti Dárfúru v Súdánu (AMIS).

Článek 3

1. Za účelem dosažení cílů politiky má zvláštní zástupce EU mandát:

- a) udržovat kontakt s Africkou unií, vládou Súdánu, ozbrojenými hnutími Dárfúru a dalšími súdánskými stranami, jakož i nevládními organizacemi, a úzce spolupracovat s OSN a dalšími významnými mezinárodními činiteli za účelem plnění politických cílů Evropské unie;
- b) zastupovat Evropskou unii při vnitrodárfúrském dialogu, při vrcholných schůzkách společné komise, jakož i dalších požadovaných příslušných jednáních;
- c) v rámci možností zastupovat Evropskou unii v komisích pro posuzování a hodnocení souhrnné mírové dohody a mírové dohody o Dárfúru;
- d) sledovat vývoj, pokud jde o rozhovory mezi súdánskou vládou a Východní frontou, a zastupovat při těchto rozhovorech Evropskou unii, pokud je o to stranami a prostředníky požádán;
- e) zajistit návaznost mezi příspěvkem Evropské unie na řešení krize v Dárfúru a celkovými politickými vztahy Evropské unie se Súdánem;
- f) s ohledem na lidská práva, včetně práv dětí a žen, a na boj proti beztrestnosti v Súdánu sledovat situaci a udržovat pravidelné kontakty se súdánskými orgány, Africkou unií a OSN, zejména s úřadem vysokého komisaře pro lidská práva, pozorovateli v oblasti lidských práv působícími v dané oblasti a úřadem žalobce Mezinárodního trestního soudu.

2. Za účelem plnění svého mandátu zvláštní zástupce EU mimo jiné:

- a) udržuje si přehled o všech činnostech Evropské unie,
- b) zajišťuje koordinaci a návaznost příspěvků Evropské unie pro AMIS,
- c) podporuje politický proces a činnosti související s prováděním souhrnné mírové dohody a mírové dohody o Dárfúru a
- d) sleduje, jak súdánské strany plní příslušné rezoluce Rady bezpečnosti OSN, zejména 1556(2004), 1564(2004),

1591(2005), 1593(2005), 1672(2006) a 1679(2006), a podává o tom zprávy.

Článek 4

1. Zvláštní zástupce EU odpovídá za provádění mandátu z pověření a pod operativním vedením generálního tajemníka, vysokého představitele. Zvláštní zástupce EU je za veškeré výdaje odpovědný Komisi.

2. Politický a bezpečnostní výbor udržuje se zvláštním zástupcem EU výsadní spojení a je hlavním bodem pro styk s Radou. Politický a bezpečnostní výbor poskytuje zvláštnímu zástupci EU strategické vedení a politicky mu napomáhá v rámci jeho mandátu.

3. Zvláštní zástupce EU podává Politickému a bezpečnostnímu výboru pravidelné zprávy o situaci v Dárfúru, zejména o provádění mírové dohody o Dárfúru a pomoci Evropské unie pro AMIS, jakož i o situaci v celém Súdánu.

Článek 5

1. Finanční referenční částka určená k hrazení výdajů souvisejících s mandátem zvláštního zástupce EU v období od 18. července 2006 do 28. února 2007 se stanoví na 1 030 000 EUR.

2. Výdaje financované částkou stanovenou v odstavci 1 jsou spravovány v souladu s postupy a pravidly platnými pro rozpočet Evropské unie s tou výjimkou, že případné předběžné financování nezůstává ve vlastnictví Společenství.

3. Správa výdajů podléhá smlouvě mezi zvláštním zástupcem Evropské unie a Komisí. Výdaje jsou způsobilé od 18. července 2006.

4. Předsednictví, Komise nebo případně členské státy poskytnou v daném regionu logistickou podporu.

Článek 6

1. V mezích svého mandátu a odpovídajících finančních prostředků, které jsou mu k dispozici, odpovídá zvláštní zástupce EU za sestavení svého týmu na základě konzultace s předsednictvím, kterému je nápomocen generální tajemník, vysoký představitel, a na základě úzké spolupráce s Komisí. Zvláštní zástupce EU informuje předsednictví a Komisi o konečném složení svého týmu.

2. Členské státy a orgány Evropské unie mohou navrhnout vyslání personálu, který by pracoval se zvláštním zástupcem EU. Odměny personálu, který může být vyslán členskými státy nebo orgánem Evropské unie ke zvláštnímu zástupci EU, hradí dotyčný členský stát nebo dotyčný orgán Evropské unie.

3. Všechna pracovní místa typu A, která nejsou obsazena vysláním, jsou náležitým způsobem zveřejněna generálním sekretariátem Rady a jsou rovněž oznámena členskými státy a orgánům Evropské unie za účelem nábory nejlépe kvalifikovaných uchazečů.

4. Výsady, imunity a další záruky nezbytné pro završení a řádné fungování mise zvláštního zástupce EU a členů jeho personálu se stanoví po dohodě se stranami. Členské státy a Komise poskytnou k tomuto účelu veškerou nezbytnou podporu.

Článek 7

1. Při koordinaci příspěvků Evropské unie pro AMIS je zvláštnímu zástupci EU nápomocna koordinační jednotka *ad hoc* (úřad zvláštního zástupce EU) vytvořená v Addis Abebě a jednající z jeho pověření, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 2 společné akce 2005/557/SZBP ze dne 18. července 2005 o civilně-vojenské akci Evropské unie na podporu mise Africké unie v oblasti Dárfúru v Súdánu ⁽¹⁾.

2. Úřad zvláštního zástupce EU v Addis Abebě tvoří politický poradce, vysoký vojenský poradce a policejní poradce.

3. Policejní poradce a vojenský poradce v úřadu zvláštního zástupce EU působí jako poradci zvláštního zástupce EU v policejních a vojenských otázkách aspektech podpůrné akce Evropské unie podle odstavce 1. V této funkci jsou odpovědní zvláštnímu zástupci EU.

4. Policejní poradce a vojenský poradce nedostávají pokyny od zvláštního zástupce EU týkající se řízení výdajů souvisejících s policejními a vojenskými aspekty podpůrné akce Evropské unie podle odstavce 1. Zvláštní zástupce EU nemá v tomto ohledu žádnou odpovědnost.

5. Úřad zvláštního zástupce EU se zřizuje v Chartúmu a tvoří jej politický poradce a nezbytný personál pro administrativní a logistickou podporu. Úřad v Chartúmu by měl v případě potřeby vycházet z odborných zkušeností úřadu zvláštního zástupce EU v Addis Abebě, pokud jde o vojenské a policejní záležitosti.

Článek 8

Zvláštní zástupce EU zpravidla osobně podává zprávy generálnímu tajemníkovi, vysokému představiteli a Politickému a bezpečnostnímu výboru a může také podávat zprávy příslušné pracovní skupině. Pravidelné písemné zprávy se předávají generálnímu tajemníkovi, vysokému představiteli, Radě a Komisi. Zvláštní zástupce EU může na doporučení generálního tajemníka, vysokého představitele a Politického a bezpečnostního

výboru podávat zprávy Radě ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy.

Článek 9

Pro zajištění provázanosti vnější činnosti Evropské unie jsou činnosti zvláštního zástupce EU koordinovány s činnostmi generálního tajemníka, vysokého představitele, předsednictví a Komise. Zvláštní zástupce EU pravidelně informuje mise členských států a delegace Komise. V oblasti jsou udržovány úzké vztahy s předsednictvím, Komisí a vedoucími misí, kteří vynakládají veškeré úsilí, aby byli zvláštnímu zástupci EU nápomocni při provádění jeho mandátu. Zvláštní zástupce EU rovněž udržuje vztahy s dalšími mezinárodními a regionálními činiteli v oblasti.

Článek 10

Provádění této společné akce a její provázanost s jinými iniciativami Evropské unie v oblasti podléhají pravidelnému přezkumu. Do poloviny listopadu roku 2006 předloží zvláštní zástupce EU generálnímu tajemníkovi, vysokému představiteli, Radě a Komisi souhrnnou zprávu o provádění mandátu. Tato zpráva bude základem pro hodnocení této společné akce v příslušných pracovních skupinách a v Politickém a bezpečnostním výboru. V souvislosti s celkovými prioritami pro nasazení podává generální tajemník, vysoký představitel Politickému a bezpečnostnímu výboru doporučení týkající se rozhodnutí Rady o prodloužení, změně nebo ukončení mandátu.

Článek 11

Tato společná akce vstupuje v platnost dnem přijetí. Použije se ode dne 18. července 2006.

Společná akce 2005/556/SZBP se zrušuje s účinkem ode dne 18. července 2006.

Článek 12

Tato společná akce bude zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 5. července 2006.

Za Radu
předsedkyně
P. LEHTOMÄKI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 188, 20.7.2005, s. 46.